

žab(ni)ca

Žab(ni)ca 14 | rožnik 2026 | Glasilo KS Žabnica

Obnova Božjega znamenja –
Križa pr' Pršnku na Šutni / 6

Bili smo del Škofjeloškega
pasijona 2026 / 10

120 let PGD Žabnica / 12

Krajani se predstavijo:
Tomo Orešnik / 37

Uvodna beseda

Pišem sedmi uvodnik našega glasila Žabca, ki bo tokrat izjemoma izšel samostojno, brez Informatorja Krajevna skupnost Bitnje. To je tudi predzadnja številka, ki jo pripravlja in ureja trenutna sestava Sveta Krajevne skupnosti Žabnica. V novembru nas

namreč čakajo lokalne volitve in skoraj gotovo je, da se bo sestava Sveta zagotovo spremenila.

Zato bi rad to priložnost izkoristil tudi kot povabilo vsem vam, da razmislite o sodelovanju pri delu krajevne skupnosti in prispevate k razvoju našega kraja. Delo v KS je v veliki meri prostovoljno; člani Sveta prejemamo le sejnine za osem do deset sej letno. Naloga sedemčlanskega Sveta pa je precej široka – povezovanje z društvi, ustanovami in krajanji, prepoznavanje težav ter iskanje rešitev v sodelovanju z Mestno občino Kranj.

Svet KS upravlja tudi z določenimi finančnimi sredstvi in skrbi za njihovo smiselno porabo. Prav zato je pomembno, da so v Svetu zastopani predstavniki obeh vasi, kmetov, društev, obrtnikov in vseh, ki delujejo na našem območju. V našem mandatu smo med rednimi dejavnostmi organizirali čistilne akcije, prihod Dedka Mraza, srečanja za starejše krajanje, sodelovali pri pripravi glasila ter pri prireditvah »KS se predstavijo« in krajevnih igrah na ravni Mestne občine Kranj.

V zadnjih letih je Mestna občina Kranj uvedla tudi dva dodatna načina financiranja krajevnih skupnosti. Prvi je tako imenovani 8. člen, pri katerem o razporeditvi sredstev odloča Svet KS. Drugi pa je participativni proračun, kjer krajanji predlagajo projekte, izvedljive in smiselne predloge pa občina uvrsti na glasovanje. Izglasovani projekti se nato tudi izvedejo v okviru razpoložljivih sredstev.

KS Žabnica ima poleg tega na voljo tudi sredstva iz grobarin, ki jih večinoma namenjamo za vzdrževanje in izboljšave pokopališča. Ena izmed želja za prihodnost pa je tudi več poudarka na druženju in družabnih dogodkih, ki povezujejo krajanje.

Kot vidite, je delo v KS raznoliko in zanimivo, zato vabim vse, ki imate ideje, voljo in željo po izboljšavah v našem kraju, da razmislite o kandidaturi na jesenskih volitvah. Za dodatne informacije se lahko obrnete tudi preko elektronske pošte in posredovali vam bomo navodila glede kandidature.

uredništvo: ANDREJ ŠIFRER, MATEJA ARHAR, ANA TORKAR
oblikovanje za Žab(ni)co: Tisk Žnidarič d.o.o.
tisk: Tisk Žnidarič d.o.o.
fotografija na naslovnici: Andrej Šifrer

Spoštovani krajanji, dragi prijatelji,

V nadaljevanju pa še nekaj aktivnosti, ki smo jih izvedli v zadnjih šestih mesecih od izida prejšnje številke glasila.

Tradicionalno smo pripravili srečanje in pogostitev za naše starejše krajanje, najmlajše pa je obiskal Dedek Mraz.

Zaključili smo obnovo igrišča, ki je dobilo povsem novo podobo. Poleg nove asfaltne površine in robnikov smo postavili tudi nove koše ter lovilno ograjo. V prihodnje sledi še ureditev okolice, postavitve pitnika ter – po željah krajanov – nekaj zunanjih fitnes naprav v jugozahodnem delu igrišča.

Telovadnica pri osnovni šoli je 30. novembra prešla pod okrilje Mestne občine Kranj. Kljub našim prizadevanjem, da bi ostala v upravljanju lokalne skupnosti, jo zdaj upravlja OŠ Stražišče. Z ravnateljem smo bili vedno v stiku in se dogovorili, da popoldanske vadbe ostanejo. Lokalna skupnost in društva pa lahko telovadnico za svoje dejavnosti še naprej uporabljajo brezplačno. To je za nas ključno, saj se možnost uporabe dvorane v Zadržnem domu žal vse bolj odmika.

Potrebe po električni energiji rastejo, zato sem že v prejšnjem uvodniku omenil načrtovano ojačitev nizkonapetostnega omrežja na območju Šutne in Zgornje Žabnice. Žal je pri projektu prišlo do več zapletov, obstaja celo možnost, da bi Elektro od projekta odstopil. Tega si seveda ne želimo, zato krajanje pozivam k sodelovanju in konstruktivnemu dialogu. V nadaljevanju glasila objavljamo tudi uradni dopis Elektra.

Na spletni strani Mestne občine Kranj bo kmalu zaživela tudi nova podstran KS Žabnica, kjer boste lahko spremljali aktualne informacije, zapisnike sej, prebirali glasila ter si ogledali predstavitevni film naše krajevne skupnosti. Obstoječa spletna stran bo po tem postopoma opuščena.

Za konec naj omenim še nekaj načrtov in želja za prihodnost, čeprav se zavedamo, da vseh v tem mandatu ne bo mogoče uresničiti. Med njimi so postavitve zunanjega fitnesa, obnova zgornjih oken v Športnem domu, prenova poslovalne vežice in križa na pokopališču, obnova tlakovcev, ureditev in nasutje občinskih poljskih cest, razširitev mostu čez Suho, čiščenje struge ter nakup zaščitnega poda za telovadnico. Ob vsem tem pa ostaja ena glavnih želja tudi več druženja in skupnih dogodkov za krajanje.

Naslednja številka Žabce bo izšla jeseni, pred lokalnimi volitvami. Do takrat pa vas – v upanju, da se srečamo na vasi ali na katerem od dogodkov – lepo pozdravljam.

Andrej Šifrer, predsednik KS Žabnica

krajevna skupnost
ŽABNICA

Kazalo

Člani sveta KS Žabnica, kontakti / 3

Borut PLESTENJAK:
Čistilna akcija 2026 / 4

Elektro Gorenjska:
Zakaj Žabnica in Šutna potrebujeta močnejše električno omrežje? / 4

Andrej ŠIFRER:
Participativni proračun / 5

Borut PLESTENJAK:
Obnova Božjega znamenja – Križa pr' Pršniku na Šutni / 6

Jože FRELIH:
Prednovoletno srečanje starejših krajanov v Žabnici / 8

Andrej ŠIFRER:
Poklon padlim na Planici / 9

Matjaž ERŽEN:
Bili smo del Škofjeloškega pasijona 2026 / 10

Jože FRELIH:
120 let PGD Žabnica / 12

ŠD Žabnica:
Telovadnica v Žabnici / 17

Center za krepitev zdravja:
Dan za krepitev zdravja v Žabnici / 18

Marija JENKO:
Krajevna organizacija Rdečega križa Žabnica - KORK Žabnica / 19

Bernarda DEBELJAK:
Hribski urh - Bombina variegata (Linne, 1758) / 20

Učiteljice, vzgojiteljice in učenci PŠ Žabnica:
Kotiček iz šole / 22

Petra TOMAŽIČ:
Prispevek župnika / 36

Jože FRELIH:
Krajanji se predstavijo: Tomo Orešnik / 37

Andrej ŠIFRER:
Ohranjamo univerzalne vrednote / 40

PESMI:

- Jože FRELIH: Kmet / 43
- Borut PLESTENJAK: Vojna - mir / 43

Svet KS obvešča

ČLANI SVETA KS ŽABNICA SMO:

ANDREJ ŠIFRER, predsednik
GREGOR SOVA, podpredsednik
LJUBO TOMAŽIČ, član
MAGDA KALAN, članica
BORUT PLESTENJAK, član
DOMEN KALAN, člani
PRIMOŽ ŠIFRER, član

KONTAKTI

Krajevna skupnost Žabnica
Žabnica 20
4209 Žabnica

e-mail:
ks.zabnica@gmail.com

telefon:
031 615 960

spletna stran:
www.zabnica.si

Facebook stran:
Krajevna skupnost Žabnica

Sestanek je možen
po predhodnem dogovoru.

KONTAKT ZA POKOPALIŠČE ŽABNICA
Pogrebni d. o. o.
Natalija Cof
031 223 091
pogrebni@t-2.si

Ljubo Tomažič,
član Krajevne skupnosti
Žabnica
064 106 955

Čistilna akcija 2026

Kot vsa leta doslej smo tudi letos v kranjski občini imeli čistilno akcijo pod sloganom »Kranj ni več usran«. Potekala je v soboto, 14. marca 2026, v vseh krajevnih skupnostih MO Kranj, z namenom čiščenja in osveščanja ljudi o čistoči našega okolja.

Gasilci so nam postavili klopi in mize pod nadstreškom na letos že prenovljenem igrišču v Žabnici. Priprav za tak dogodek je vedno precej, čeprav se to med prireditvijo ne vidi.

V logističnem centru civilne zaščite MO Kranj nam vedno pripravijo vreče za smeti in rokavice. Tam potem v soboto za vse udeležence v akciji prevzamemo tudi pijačo in golaž, ki nam ga skuhamo kranjski taborniki.

Moram reči, da se je letos akcije udeležilo manj ljudi kot lansko leto. Verjetno zaradi slabih vremenskih napovedi, predvsem pa zato, ker šole v akciji niso bile udeležene na isti dan, torej v soboto. Šolski termin je bil dan prej, v petek, 13. marca. Ne vem, zakaj so se tako odločili, vendar bi bilo bolje, da bi bila akcija v soboto, ker takrat pripravimo za otroke malo boljše postrežbo z raznimi prigrizki in sokovi.

Tudi staršev je takrat več, ker gredo z otroki na teren. To bi morali popraviti, ker je po čistilni akciji čas za medgeneracijsko druženje in srečanje kra-

janov in družin. To je logično, ker so otroci naša motivacija za razna druženja in dogajanja v naravi, starši pa smo jim za vzgled.

Kljub temu je bila akcija speljana po načrtih, komunalna je sproti odvažala zbrane vreče s smetmi, nekaj nas v ozadju pa je poskrbelo, da so bili vsi udeleženci po končani akciji lepo sprejeti in postreženi z odličnim golažem in pijačo.

Upajmo, da bo drugo leto tako, kot je bilo prejšnja leta.

Iskrena hvala vsem, da ste se te akcije udeležili, KS Žabnica pa vas prijazno vabi k sodelovanju tudi naslednje leto – in NE MEČI SMETI!

Napisal Borut Plestenjak

Zakaj Žabnica in Šutna potrebujeta močnejše električno omrežje?

V Žabnici in na Šutni se v zadnjih letih porabi vedno več elektrike. Vedno več gospodinjstev ima toplotne črpalke, sončne elektrarne, polnilnice za električne avtomobile in druge sodobne naprave, ki potrebujejo več električne moči kot nekoč.

Obstoječe električno omrežje je bilo zgrajeno v času, ko so bile potrebe po električni energiji precej manjše kot danes. Zaradi vse večje porabe elektrike in uporabe sodobnih naprav omrežje na nekaterih delih danes ni več zmožno prenašati večjih obremenitev. Zato v Elektru Gorenjska na območju Žabnice in Šutne načrtujemo nadgradnjo našega omrežja, s katero želimo zagotoviti zanesljivo oskrbo z elektriko in omogočiti večjo priključno moč za gospodinjstva. To bo prineslo manj možnosti za motnje pri oskrbi z elektriko ter boljše pogoje priključevanja novih naprav tudi v prihodnje.

Za uspešno izvedbo tega projekta sta ključna sodelovanje in podpora krajanov. Zahvaljujemo se vsem, ki so s svojim soglasjem že omogočili nadaljevanje nadgradnje omrežja in s tem prispevali k nadaljnjemu razvoju Žabnice in Šutne. K sodelovanju vabimo tudi krajanje, ki s soglasjem še odlašajo, saj bomo v prihodnje le tako lahko zagotavljali zanesljivo oskrbo z električno energijo za vse.

*Elektro Gorenjska
Gradimo omrežje za zeleni prehod.*

Participativen proračun

V Mestni občini Kranj se je začel nov krog participativnega proračuna za leti 2027 in 2028 – in zdaj je pravi trenutek, da svojo idejo spremenite v konkreten predlog.

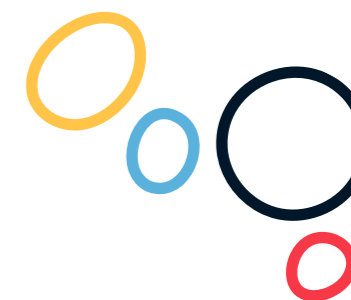
Predlog lahko oddajo vsi občani, starejši od 16 let. Oddati jih je mogoče do 30. junija 2026 prek spletne strani predlagaj.kranj.si.

Predlogi so lahko zelo raznoliki, od ureditev javnih površin, športnih igrišč in zelenih koticov do izboljšav prometne infrastrukture ali pobud, ki spodbujajo druženje. Lahko so tudi programi za otroke, mlade ali starejše. Ključno je, da projekt koristi širši skupnosti in je izvedljiv v okviru občinskih pristojnosti.

Za vse, ki bi želeli pomoč pri oblikovanju predloga, se lahko obrnete na KS oz. pišete na krpredlagaj@kranj.si.

Po zaključku zbiranja predlogov bo sledila njihova strokovna obravnava, nato pa še glasovanje občanov, ki bo potekal med 18. septembrom in 11. oktobrom 2026. Takrat bodo prebivalci izbrali projekte, za katere si želijo, da bi bili uresničeni v njihovi krajevni skupnosti. Participativni proračun tako ostaja način sodelovanja, ki prinaša večjo vključenost prebivalcev v lokalno dogajanje, krepi občutek pripadnosti in odgovornosti do prostora, v katerem živimo. Krajanje lepo vabljeni k oddaji predlogov; nekaj idej ste lahko dobili že v uvodni besedi predsednika KS.

Andrej Šifrer

Obnova Božjega znamenja – Križa pr' Pršniku na Šutni

Ob cesti pr' Pršniku že leta stoji križ, ki ga je bilo potrebno obnoviti, da ne bi propadel. In smo se vaščani lotili dela ...

Zgodovina, kot pravita Lojze Pintar, ki stanuje z družino pr' Pršniku, in Zdenka Jeraša, soseda čez cesto, sega precej daleč v preteklost. Lojze ve povedati, da mu je Pršnkova mama dolgo nazaj povedala, da je ta križ že od vojne tam, katere, se ne ve. Tudi Zdenka pravi, da ta križ pomni že vse življenje. Če kdo ve, potem je to Brojanova Pavla, ki bo kmalu stara 100 let. Zanimalo me je, kdaj je bil postavljen in kakšen je bil njegov namen. Obiskal sem jo na domu, ko sta ravno z nečakom Ivanom sedela na soncu na klopci za hišo. Pavla pravi, da odkar pomni, je ta križ tam. Pove, da ga je verjetno postavil Pršnkov oče, ko se je vrnil iz Amerike. Leta 1932, ko se je Omanova Micka, Pršnkova mama omožila k tej hiši, je bil že tam. Ali v neko zahvalo ali kaj drugega, tega pa ne ve. Dejstvo pa je, da stoji tam že 100 let ali več, in naša naloga je, da poskrbimo za našo versko in kulturno dediščino. To smo dolžni našim prednikom in našim otrokom.

In potem - v današnjem času - se naša zgodba začne. Ta križ je bil nazadnje obnovljen pred približno 10 leti, ko je sosed čez cesto, Ivo Jeraša, dal Lojzetu predlog za popravilo. Steber križa je trohnel, zato sta ga odžagala in zabetonirala v betonsko cev. Križ z Jezusom je bil v tistem času ukraden s križa, kot še nekaj takih po našem okolišu. Obnovila sta križ, tak kot je bil, vendar brez Jezusa. Problem pa je bil, ker ga ni bilo in kje ga zdaj dobiti, takega, da bo spodoben za tako starost obeležja. In glej naključje ... Ravno takrat mi reče soseda Karin Krmelj, da ga ima doma, ker ji ga je v tistem času dal njen brat, in da naj ga postavim na neko mesto, kjer ga ni. Tako smo ga potem pritrdili z vijaki, ki smo jim povrtali glave, da ga ne bi še enkrat ukradli. Vse se je, bi rekli, odvijalo po božjem načrtu. Obnova je bila uspešna.

Vendar čas spet prinese potrebo po vzdrževanju. Ko sva z Lili hodila mimo in menjavala baterije, sva gledala križ, kako visi nazaj. Bojazen je bila, da pade, zato smo šli v akcijo.

Z mojima sosedoma Jožetom in Karin ter mojim sinom Nejcem smo se zapeljali do lokacije in pozvonili pri Lojzetu. Kot bi nas čakal, je bil takoj za akcijo.

V trgovini Dom v Žabnici sem nabavil kovinski nosilec za steber, odžagali smo strohneli spodnji del in ga pritrdili na pocinkani nosilec. Čez par dni smo ga potem namestili v betonsko podnožje, s strani oprli z letvami, da smo ga postavili navpično, in ga zalili z betonom. Nejc je še v svež beton napisal datum obnove 12. 5. 26. Lojze je dal barvo, Jože ga je prebarval. Namesto propadle lesene police za svečo, smo dali kovinski nosilec s cvetličnim lončkom. Sedaj tudi veter ne bo mogel prevrniti luči.

Mimo se je slučajno pripeljal tudi Matic Jelovčan s Šutne, ko sem ga pobaral, da se ustavi. Matic je mlad fant, fotograf, slikar, grafični oblikovalec in umetniška duša. Vprašal sem ga, če pozna koga, da bi nam obnovil še Jezusa na križu. Naše delo je dobrodelno in prostovoljno. Potrebno ga bo očistiti in

na novo prebarvati. S pogovorom smo potem prišli do rešitve, da ga on restavrira. Najbolje, da to stori umetnik, ki mu to leži. Hvala ti Matic že vnaprej.

Vse se torej odvíja po nekem božjem načrtu in očitno ni naključje! Jezusa je pred leti dala Karin, ker ga ni bilo, Lojze nas je čakal doma, ko smo prišli na lokacijo, vsi v trenutku enotni za delo, imeli smo

Vse »štima«.

Pravijo, da vsak nosi svoj križ. No, tega smo skupaj z veseljem nosili in obnovili. Sicer delo in obnova še nista v celoti končana, ko bo tako, kot mora biti, pa objavimo fotografijo v naslednjem glasilu.

V tej akciji smo sodelovali vaščani, kar daje vasi življenje in dušo.

ravno pravi kovinski nosilec, potem pa še Matic pride mimo, da bo dal Jezusu novo »obleko«.

In v slogi je to veliko lažje! Hvala vsem.

Moji sosedje Jože Hribar, Lojze Pintar - Pršnk'ov in njegov sin Grega, moj sin Nejc in jaz smo bili delavci. Lojzetova žena Saša nam je postregla s pijačo, Zdenka Jeraša pa se je ponudila, da nam skuha kavo. Grogrčev Tomaž je dal cement in pesek, Pavla in Ivan pa zgodbo, ki spremlja ta križ.

Napisal Borut Plestenjak
Fotografije: Jože Hribar in Katja Kemperle

Prednovoletno srečanje starejših krajanov v Žabnici

November se že zaključuje. Bliža se novo leto. Vsi se že pripravljamo na praznovanja. Nekateri to težko čakajo, ker vedo, da se bodo udeležili veselega

silvestrovanja, nekateri pa teh praznikov nismo toliko veseli. Takrat smo še bolj sami in osamljeni. Nekateri smo že nekoliko betežni ali bolni pa si takega praznovanja ne moremo privoščiti, zato smo še toliko bolj veseli pisma, ki ga nam pošlje KS in je v njem vabilo na prednovoletno srečanje.

Ne vem, če sem pravi, a se vseeno želim zahvalit KS Žabnica, ker nas je povabila in pogostila ter nam pripravila lep program. Zahvala naj bo tudi učencem in učiteljem šole in ostalim nastopajočim za lep program. Ko sedim tako v dvorani z sebi enakimi in gledam mladež, ki nastopa, mi nehote spomini sežejo nazaj v moja otroška leta, ki so bila včasih težka, včasih lepa, a se raje spominjamo tistih lepih dni, ki smo jih preživeli z vrstniki.

Prav zaradi tega se mi zdi, da ima tako srečanje še posebno težo, ker se srečamo s sovrstniki in si pove-
mo, kar drugače nimaš komu povedat. Opazil sem tudi, da so takega snidenja še posebej veseli tisti, ki so nastanjeni v domovih, pa jih svojci pripeljejo med sokrajane.

Naj se v svojem imenu in, verjetno lahko rečem, v imenu vseh povabljenih zahvalim KS in nastopajočim za prijetne trenutke, ki smo jih prebili skupaj.

Letos so prav v prednovoletnem času volitve in bomo izbirali nove člane za v svet KS. Upam in pričakujem, da bo tako srečanje vseeno na sporedu, neglede na to, kdo bo v Svetu.

Naj spodaj še pripišem. Spisek vseh, ki dosežejo starost 75 let in več, je težko dobiti, zato naj se tisti, ki vabila ne bi dobili in so v tem letu doživeli to starost, javijo enemu od članov Sveta KS in se srečanja vseeno udeležijo.

Napisal Jože Frelih

Poklon padlim na Planici

Spominska slovesnost na Planici nad Crngrobom ob 84. obletnici preboja Selške čete

Vsoboto, 29. marca 2026, je pri spomeniku NOB na Planici nad Crngrobom potekala osrednja spominska slovesnost ob 84. obletnici preboja Selške čete Cankarjevega bataljona iz sovražnikovega obroča ter v spomin na petnajst padlih partizanov.

Slovesnost, ki so jo pripravili Mestna občina Kranj, organizacijski odbor za spominsko slovesnost na

Planici nad Crngrobom, Krajevni skupnosti Jošt in Žabnica ter Občinska organizacija ZB za vrednote NOB Kranj, je bila posvečena ohranjanju zgodovinskega spomina ter spoštljivemu poklonu pogumu in žrtvam preteklosti.

Po polaganju vencev ob spomeniku je zbrane pozdravil predsednik Krajevne skupnosti Žabnica Andrej Šifrer. Poudaril je, da je 27. marec praznik krajevnih skupnosti Žabnica in Jošt, saj se tudi na ta način ohranja spomin na tragične dogodke izpred 84-ih let ter se zavedanje pomena vrednot tistega časa prenaša tudi na mlajše rodove.

Župan Mestne občine Kranj Matjaž Rakovec je v nagovoru poudaril: »Padli borci in številni mladi fantje in dekleta so v obdobju druge svetovne vojne s svojimi življenji plačali za to, ker so se znali in upali postaviti na pravo stran zgodovine. Zgodovina,

ta najbolj kruta učiteljica, nas marsikdaj prav nič ne nauči. Danes vojne divjajo po celem svetu. Tudi dobesedno pred našim pragom. Njihove posledice tako ali drugače občutimo vsi. V vojnah ni zmagovalcev. So samo poraženci. So mrtvi, pohabljeni, nesrečni, zagrenjeni. Zlo, tudi če ga dobro premaga, nikoli ne izgine. Zlo se skriva v temnih kletih in kuka na površje in se lahko naseli v prav vsakega od nas.«

Za kulturni program so poskrbeli: Pihalni orkester Mestne občine Kranj, učenke in učenci OŠ Stražišče Podružnične šole Žabnica pod vodstvom prof. Alenke Jenko Boh in pevski zbor DPD Svoboda Stražišče. Na slovesnosti so sodelovali tudi častna straža Slovenske vojske in praporščaki.

*povzel po protokolu MOK
Andrej Šifrer*

Bili smo del Škofjeloškega pasijona 2026

Leto 2026 si bo veliko naših krajanov zapomnilo tudi kot leto Škofjeloškega pasijona. Že od njegove prve ponovne uprizoritve v letu 1999 je namreč skupina iz Žabnice in sosednjih vasi ena od najbolj številčnih skupin.

Kako je do tega sploh prišlo?

V režijski knjigi, ki je nastala v letih okoli 1725, je avtor pasijona pater Romuald Marušič zapisal in

npr. lončarski in zidarski ceh v 4. prizoru ter prizor s celinami. Nekateri posamezniki pa sodelujejo tudi v drugih prizorih: npr. konjenik Kajfa – Branko Tavčar, ki vztraja že 27. leto. In takih nas je kar nekaj!

V tem obdobju od 1999 do 2026 se je menjalo kar nekaj oseb, sodelujočih in predvsem nastopajočih v vlogah. Pomembno pa je, da se tudi vnaprej ohrani naše sodelovanje kot ena od sestavnih skupnosti Škofjeloškega pasijona. V vsaki uprizoritvi do sedaj tako lahko naštejemo okoli 50 sodelujočih iz naših krajev, ki na tak način predstavljamo eno največjih skupin, na kar smo lahko ponosni.

V letošnji uprizoritvi so tako iz naših krajev sodelovali:

Bojan Eržen, Mirko Zavrl, Brin Radanov Zavrl, Ana Šifrer, Nejc Šifrer, Dušan Lahajnar, Rok Šifrer, Marjan Oman, Martin Šifrer, Matevž Šifrer, Miha Bajželj, Janez Oman, Erik Karničar, Peter Porenta, Matjaž Šuštarčič, Albert Grgič, Andrej Ivančič, Uroš Kuralt, Matjaž Kuralt, Matej

razdelil vloge ter posamezne prizore po posameznih soseskah in mestu Škofji Loki. Tako je za prizor »Raj« zapisano, da zanj poskrbi soseska iz Žabnice. Te razdelitve se je oprijel tudi režiser prve novodobne izvedbe v letu 1999 in se je obdržala tudi v naslednjih uprizoritvah v letih 2000, 2009 in 2015.

Že v letu 1999 je naša soseska poskrbela tudi za nekatere druge prizore,

Šifrer, Domen Šifrer, Nejc Plestenjak, Janko Šolar, Nace Šifrer, Bine Šifrer, Jurij Šifrer, Urban Šifrer, Vid Stopar Debelak, Damjan Meglič, Gregor Meglič, Jaka Pustavrh, Matjaž Eržen, Andrej Jenko, Jože Kržišnik, Boštjan Šifrer, Ljubo Tomažič, Tomaž Šifrer, Zdravko Hafner, Andrej Šifrer, Aljaž Bernik, Katja Eržen, Alenka Cegnar, Katarina Hafner.

Poleg navedenih pa še: Branko Tavčar, Irena Plestenjak, Ana Orešnik in Mateja Porenta.

V prizorih, za katere poskrbi naša soseska, je v letošnji uprizoritvi sodelovalo tudi nekaj oseb iz drugih krajev:

Uma Bernik Bogataj, Borut Bernik Bogataj, Peter Hawlina, Martin Janežič, Klara Bernik, Martin Alejandro Brula, Elizabeta Mozetič, Vesna Mozetič, Sara Mozetič.

Upam, da bomo udeležbo in sodelovanje lahko ohranjali tudi za naprej, zato že sedaj poziv vsem letos sodelujočim in drugim, ki bi želeli sodelovati, oz. ne boste več v naslednji načrtovani uprizoritvi leta 2032, da razmislite o ustrezni zamenjavi, ko vas bomo ponovno vabili k sodelovanju v letu 2031!

Pasijonski pozdrav!

Matjaž Eržen

120

let ni kratka doba. To je veliko več, kot je neka povprečna starost človeka. Da to starost dosežejo, pa so res zelo redki na celi zemeljski obli. Za proustvoljna gasilska društva pa to ni nič kaj posebnega, saj imamo v naši soseski kar nekaj društev, ki so starejša. Najstarejše na našem področju je vsekakor PGD Škofja Loka.

Najstarejše PGD v Sloveniji je v Metliki. Ustanovljeno je bilo leta 1869. Takoj, naslednje leto pa so bila ustanovljena 3 društva, in to Ljubljana, Laško in Ptuj. Po tem obdobju pa so se prav hitro pričela ustanovljati gasilska društva tudi po drugih krajih v Sloveniji.

Vzrok temu, da so se društva ustanovljala, so bili pogosti požari. Ob tem pa se jim je pokazala tudi priložnost za narodno samozavest, saj se je v društvih izvajalo tudi veliko kulturnega dogajanja in s tem vzpodbujanja slovenstva.

Naj naštejemo nekaj društev iz naše okolice, ki so starejša od našega, in tudi nekaj mlajših, s katerimi imamo več stikov in sodelovanja na požarnem in tudi prijateljskem področju.

Kot sem že omenil, je naj starejše PGD na Gorenjskem v Škofji Loki, ustanovljeno je bilo leta 1876. V Kranju pa je bilo ustanovljeno leta 1879, sledi društvo v Stari Loki 1900, v Stražišču leta 1902, v Žabnici leta 1906. Mlajše društvo v naši soseski pa je bilo ustanovljeno v Mavčičah leta 1908, v Godešiču leta 1911, društvo Virmaše Sveti Duh je bilo ustanovljeno leta 1919, v Besnici 1925, v Bitnjah 1928, na Bregu ob Savi 1929, v Podblici 1952 in društvo Jošt leta 1953. Poleg teh, ki sem jih naštel, pa so še društva, s katerimi sodelujemo bolj na prijateljskem področju in izmenjavi izkušenj. To pa so PGD Kočevje, ki je bilo ustanovljeno leta 1878, PGD Sora 1905, Sorica 1906, Brezje pri Trziču 1951

in Podnart 1987.

Ob ustanovitvi društva leta 1906 so bili aktivni, poleg članov iz Žabnice, Šutne, Dorfarjev, Form, Crngroba, tudi še nekateri člani iz Svetega Duha in Spodnjih Bitenj. Ko pa se je ustanovilo PGD Virmaše Sveti Duh leta 1919 in PGD Bitnje leta 1929, so se ti člani vpisali v novoustanovljena društva. Tam so tudi s svojim znanjem, ki so ga pridobili v našem društvu, lahko veliko pomagali. Tudi sedaj je nekaj članov našega društva iz drugih požarnih okolišev, iz našega okoliša pa so včlanjeni tudi drugje. To je v velikih primerih zaradi selitev, nekaj pa tudi zaradi

prijateljskih vezi posameznih članov. To se mi ne zdi nič sporno, saj je prijateljstvo in sodelovanje v gasilstvu zelo zaželeno in tudi delamo na tem. Prav zaradi tega smo tudi v tesnejših stikih z nekaterimi oddaljenimi gasilskimi društvi.

Ob ustanovitvi je bila prva skrb nabaviti nekaj gasilske opreme in izuriti člane, da jo bodo znali uporabljati. Tako so že leta 1907 kupili ročno črpalko in 300 m gasilskih cevi. Tako so imeli že v prvih letih izurjene 3 roje (desetine), ki so bili večji gašenja. Ker je gasilska oprema potrebovala prostor za hrambo orodja, so takoj pričeli z Gradnjo gasilskega doma Žabnica. Dom so slovesno predali svojemu namenu leta 1908, torej slabe dve leti po ustanovitvi.

Z leti so nabavili še novejšo opremo in gasilske zaščitne obleke. Prvo motorno črpalko so kupili že leta 1934, drugo pa leta 1936. Ti dve črpalki sta dobro služili vse do leta 1978, ko smo kupili sodobno črpalko Rosenbauer 1200. Leta 2016 pa smo se opremili s še novejšo črpalko Jonnstadt, ki je sedaj med najsodobnejšimi črpalkami.

Glede na čas in zmožnosti smo v društvu tudi kupili gasilska vozila. Prvo je bilo kupljeno leta 1947. To je bilo staro vojaško sanitetno vozilo, ki so ga takratni gasilci usposobili za uporabno gasilsko vozilo. Ko se je ta avto pričel kvariti do te mere, da ga ni bilo več možno vzdrževati, so ga prodali. Nekaj časa je bilo društvo brez gasilskega vozila, za prevoz črpalke pa so koristili traktorje, ki so jih pričeli kmetje nabavljati za lastne potrebe. Ob 70-letnici društva pa smo kupili novo gasilsko vozilo IMV. To je bilo kombinirano vozilo za prevoz gasilske opreme ali moštva. V 70. letih prejšnjega stoletja se je tudi gasilstvo pričelo hitreje razvijati. Tako je bil IMV kombi kmalu premajhen. Zato smo leta 1988 kupili novo orodno vozilo TAM 2000 T. To vozilo je bilo vozno le z C kategorijo, zato smo za prevoz moštva kupili še kombi Zastava 750.

Prav gasilska vozila za prevoz moštva so se hitreje menjala, saj se po zakonu o cestnem prometu v vozilih, starejših od 12 let, ni smelo več prevažati gasilske mladine. Orodna vozila pa so zdržala daljšo delavno dobo.

Ker je bila vedno večja potreba po gasilskem vozilu s cisterno, smo

leta 1993 v Avstriji kupili še zelo dobro ohranjeno in dokaj močno cisterno Mercedes 1113. To vozilo imamo še vedno v društvu in je vozno in gasilsko še uporabno, vendar je kot gasilski veteran.

Tudi orodni avto TAM je postal utrujen, zato smo ga prodali in nadomestili z novim sodobnim in veliko prostornejšim orodnim vozilom IVECO. Tega smo prevzeli ob 100. obletnici društva leta 2006. Ima tudi že novo oznako GV1 (gasilsko vozilo 1).

Ko sem že pri gasilskem strojnemu parku, moram še povedati, da smo leta 2023 kupili novo, najsodobnejšo gasilsko vozilo GVC3 (gasilska avtocisterna s 6000 l vode) Ta nam služi za gašenje, tehnične intervencije, prevoz vode in tudi za pranje cest. Cisterna ima kapaciteto 6000 l vode. To se je pokazalo kot zelo dobra naložba, saj smo z njo sodelovali na mnogih intervencijah.

Ker pa nam gasilska tehnika nič ne koristi, če nimamo ustrezno izobraženega moštva, v društvu lepo skrbimo tudi za to. Tako imamo sedaj več kot 40 usposobljenih gasilcev, ki se lahko spopadajo s požari ali drugimi naravnimi nesrečami. Da pa je teh vedno dovolj pa poskrbijo že mentorji gasilske mladine. Če že otroka navdušiš za gasilstvo, je potem vedno dober gasilec. V svojih vrstah imamo tudi gasilke, ki so prav tako izurjene za intervencije. Uspešne pa so tudi na gasilskih tekmovanjih, saj so lani osvojile kar nekaj prvih mest.

Povzel Jože Frelj

Letos praznuje PGD Žabnica 120 letnico obstoja.

Lepo vabljeni na gasilski veselici v petek, 24., in soboto, 25. julija 2026. V petek se bo začelo ob 20. uri s skupino Calypso, v soboto pa ob 18. uri z gasilsko parado ob 120-letnici ter se ob 20. uri nadaljevalo z ansambelom Modrijani ter Djem Johnyjem.

GASILSKA VESELICA
PGD ŽABNICA
ŠPORTNO IGRIŠČE ŽABNICA, POD ŠOTOROM

PETEK, 24.7.2026 ob 20.00
SKUPINA CALYPSO

SOBOTA, 25.7.2026 OB 20.00
ANSAMBEL MODRIJANI in JOHNY DJ

PGD Žabnica
Žabnica 29
4209 Žabnica
pgd.zabnica@gmail.com
TRR: SI56 6100 0000 8460
105
Davčna št.: 83399488
Matična št.: 5128749000
PGD Žabnica ni zavezanec za DDV

Datum: 15. 2. 2026

Zadeva: Prošnja za donacijo ob 120-letnici PGD Žabnica

Spoštovani!

Prostovoljno gasilsko društvo Žabnica v letošnjem letu praznuje 120 let neprekinjenega delovanja na področju požarne varnosti, pomoči ob naravnih in drugih nesrečah ter sodelovanja v lokalni skupnosti.

Ob tej pomembni obletnici smo se odločili za obnovo Gasilskega doma Žabnica, ki je ključen za učinkovito in varno delo naših operativnih članov.

V okviru obnove smo oziroma še bomo izvedli:

- obnovo garažnih prostorov,
- polaganje novih tlakov,
- zamenjavo strehe,
- izdelava nove fasade z ustrezno toplotno izolacijo.

Ker gre za obsežen finančni zalogaj, se na Vas obračamo s prošnjo za donacijo, s katero bi nam pomagali uspešno zaključiti projekt in s tem zagotoviti primerne pogoje za nadaljnje delo gasilcev in varnost krajanov.

Vsaka pomoč nam veliko pomeni. Donatorje bomo z veseljem navedli v zahvali ob zaključku obnove in ob praznovanju jubileja.

Vnaprej se vam iskreno zahvaljujemo za vašo podporo in razumevanje.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

Upravni odbor PGD Žabnica

PGD Žabnica
Žabnica 29
4209 Žabnica
pgd.zabnica@gmail.com
TRR: SI56 6100 0000 8460
105
Davčna št.: 83399488
Matična št. : 5128749000
PGD Žabnica ni zavezanec za DDV

Gasilski dom po obnovi

QR koda za donacijo

Telovadnica v Žabnici

Konec novembra lanskega leta se je zaključila pogodba med podjetjem Gorenc d. o. o. in Športnim društvom Žabnica o upravljanju telovadnice. Hkrati se je zaključila pogodba o javno-zasebnem partnerstvu med Mestno občino Kranj in podjetjem Gorenc d. o. o. o izgradnji in upravljanju telovadnice v Žabnici.

V telovadnici so se v tem času poleg šolskih športnih aktivnosti in prireditev izvajale različne športne aktivnosti rekreacijskih skupin, treningi mlajših selekcij, kulturne in ostale prireditve. Telovadnica je tako postala pomemben prostor v vasi in Krajevni skupnosti Žabnica za izvajanje večjih prireditev in srečanj krajanov. Trenutno je to edini prostor, v katerem je možno izvesti dogodek z večjim številom sodelujočih.

Telovadnico je s 1. decembrom 2025 prevzela Mestna občina Kranj in jo dodelila v upravljanje

Osnovni šoli Stražišče. Športno društvo Žabnica se je z Osnovno šolo Stražišče dogovorilo, da do konca šolskega leta 2025/2026 nadaljuje z izvajanjem popoldanskih aktivnosti v telovadnici Žabnica.

Z Osnovno šolo Stražišče se dogovarjamo o nadaljnji vlogi Športnega društva Žabnica pri upravljanju telovadnice, predvsem izvajanju popoldanskih aktivnosti v

telovadnici. Želja Športnega društva in Krajevne skupnosti Žabnica je še vedno aktivno sodelovati pri upravljanju popoldanskih aktivnosti v telovadnici in omogočati krajanom uporabo telovadnice za večje dogodke.

Upamo, da se bomo uspešno dogovorili in še naprej aktivno sodelovali pri izvajanju vseh vrst aktivnosti v telovadnici.

Športno društvo Žabnica

Uspešna telovadna sezona 2025/2026

Tudi letos so se brhka dekleta iz Žabnice in okolice zbirale na ponedeljkovih in torkovih srečanjih

v telovadnici Osnovne šole Žabnica. Najbolj pridne oba dneva, še vedno zelo pridne pa samo v ponedeljek ali v torek. Vseh skupaj jih je telovadilo okrog 45 pod strokovnim vodstvom **Maje Kalan** in glasbeno spremljavo **Silve Berčič**. Vaje za moč, vaje za vzdržljivost, hrbtenici prijazne vaje pa stepi in žoge in vaje v parih. Maja je poskrbela za pestrost vaj in spodbudne besede, telovadke pa za dobro voljo in

vztrajnost. Ura vadbe je hitro minila, na koncu so imele še malo klepetalnih vaj v garderobi in obljubo, da se vidimo naslednji teden.

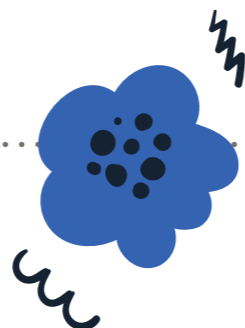
Kot se za vadbeno obdobje, ki traja od oktobra do konca marca, spodobi, ob zaključku pride na vrsto tudi končni izlet. Glede na vreme in čas je bil letošnji na vrsti že 28. februarja. Kot naročeno, nas je že zjutraj na zbirnem mestu v Crngrobu pozdravilo sonce in nas spremljalo vso pot do Planice in naprej na Križno goro. V tamkajšnji gostilni nas je čakalo kosilo in potem pot nazaj do izhodišča.

Vadba v telovadnici je za sezono 2025/2026 zaključena, rekreacija udeleženk pa se je preselila iz telovadnice v naravo. Telovadke se zberejo **pred stre-**

liščem Crngrob vsak ponedeljek in sredo ob 19.uri. Vadba se začne z lahkotno hojo, sledijo razgibalne vaje, pa lahkotni tek in spet hoja, vaje in lahkotni tek nazaj do streljšča. Vse prilagojeno udeleženkam, zabavno in družabno. Zato **vabljeni tudi vse, ki pozimi »ne švicate« v telovadnici.** Lušno je in naj

vam ne bo škoda časa, da nekaj dobrega naredite zase v naravi in odlični družbi. Maja pride vedno, tako da kar korajžno v športno opremo in 1,2,3, gremo.

T. P.

Dan za krepitev zdravja v Žabnici

Center za krepitev zdravja Kranj je 8. maja 2026 izvedel dogodek Dan za krepitev zdravja. V sodelovanju z OŠ Žabnico, ki je v namen izvedbe dogodka posodila svojo telovadnico, so lahko prebivalci iz lokalnega okolja v sproščenem vzdušju preverili, kakšna je njihova telesna pripravljenost in kaj vse lahko storijo za krepitev zdravja. Strokovnjaki iz ZD Kranj so merili krvni tlak, izvedli meritve telesne sestave in izvedli testiranje telesne pripravljenosti. Na podlagi rezultatov meritev so udeleženci prejeli nasvet, kaj lahko naredijo za svoje zdravje.

»Testiranje telesne pripravljenosti predstavlja pregled naših gibalnih sposobnosti. Tako kot peljemo avto na redni servis, je dobro vsaj enkrat letno preveriti, v kakšnem stanju je naše telo,« pravi Grega Končar, magister kineziologije.

Na dogodku so sodelovali tudi različni predstavniki organizacij.

LLVIVA - Predstavili so svojo prodajalno z medicinskimi pripomočki, izpostavili ortopedsko obutev, pripomočke za gibanje in vadbo, opornice - v smislu spodbujanja k aktivnemu življenjskemu slogu. Hkrati pa obiskovalce informirali, kje jih lahko najdemo in da se lahko k njim obrnejo po nasvet in

pomoč.

ABENA - Imeli so svetovalni kotichek glede izbire pripomočkov pri inkontinenci, nego in zaščito kože v domači oskrbi. Na stojnici so predstavljali zanimive in poučne vsebine.

LJUDSKA UNIVERZA KRANJ je predstavljala aktivnosti: razmigajmo možgane, digitalni oreh in predstavili programe, ki jih imajo na voljo za udeležence.

Udeleženci vseh starostnih skupin (osnovnošolski otroci, odrasli in starejše osebe) so se lahko ustavili na stojnici o ustnem zdravju in stojnici, kjer je bilo predstavljeno, kako se učinkovito zaščitimo pred klopi v organizaciji Centra za krepitev Kranj.

»Dan za krepitev zdravja je priložnost, da stopite v kontakt s strokovnjaki s področja prehrane, gibanja, duševnega zdravja in dejavnikov tveganja ter prejmete napotke, kaj lahko naredite za izboljšanje svojega zdravja,« pa je za naš časopis povedala Neja Doles, magistrica dietetike.

Veseli nas, da je bil tudi letos obisk vseh starostnih skupin, in vas že vabimo, da se nam zopet pridružite v naslednjem letu, ko bomo dneve za krepitev zdravja organizirali v maju in juniju 2027.

Center za krepitev zdravja Kranj

Krajevna organizacija Rdečega križa Žabnica - KORK Žabnica

KO RK ŽABNICA

Leto 2026 smo začeli aktivno.

V soboto, 10. januarja, je v Zadrurnem domu Žabnica potekalo merjenje krvnega sladkorja, tlaka in holesterola.

V letošnjem letu sta predvidena še dva termina meritev: prvi je v soboto, 16. maja, drugi pa predvidoma v mesecu oktobru. Vabila so objavljena na oglašnih deskah v našem kraju in na spletni strani KS Žabnica. Vedno smo veseli vaše udeležbe.

Praktično usposabljanje in uporaba AED aparata

V torek, 21. aprila, smo imeli praktično usposabljanje iz temeljnih postopkov oživljanja z uporabo AED-ja.

Prostovoljni prispevek za leto 2026

Glasilu, ki ste ga prejeli, so priložene položnice. Namenjene so vašemu prostovoljnemu prispevku našemu Krajevnomu odboru rdečega križa Žabnica. Priporočeni letni prispevek je 10 evrov na družinskega člana.

Vsa sredstva, ki se zberejo, ostanejo izključno na računu KORK Žabnica. Namenjena so humanitarnosti in pomoči ljudem v stiski. Od ljudi v našem kraju do ljudi v naši bližini, ki so v stiski in potrebujejo pomoč.

Dan krvodajalcev

4. junija obeležujemo dan slovenskega krvodajalstva.

14. junija pa po vsem svetu praznujemo svetovni dan krvodajalcev.

Zato se vsem krvodajalkam in krvodajalcem zahvaljujemo za njihov nesebični dar, ki rešuje življenja.

V Sloveniji je krvodajalstvo kot javno pooblastilo zaupano RK Slovenije. Zato vas vabimo, da se udeležite darovanja krvi.

Kri lahko darujete vsak dan na Zavodu za transfuzijo krvi v Ljubljani ali pa se udeležite terenskih krvodajalskih akcij v naši bližini.

Pred udeležbo se je potrebno predhodno prijaviti.

Telefonske številke za prijavo: 051 389 270, 051 671 147 in 030 716 796.

Hvala vsem, ki pomagate sočloveku po svojih najboljših močeh.

KORK Žabnica
Marija Jenko

Hribski urh - *Bombina variegata* (Linne, 1758)

To je žabam podobna dvoživka, ki jo poleti pogosto slišimo z zvonečim uuu-uuu. Nekaj let jih opazujem v vodnem telesu oz. habitatu na poti iz Crngroba na Planico, zato želim informacije deliti tudi z vami.

Življenjski prostor

Odrasle živali najdemo na osenčenih začasni vodnih habitatih, kot so kolesnice, blatne luže ali jarki. Prvotna življenjska okolja so počasi tekoči potoki, plitvi tolmeni v potokih, manjše mlake in luže na močvirnih travnikih. Izogibajo se vodam z ribami. Na kopnem si v svetlih gozdovih poiščejo zatočišča pod odmrlim lesom, kamni, med koreninami dreves in grmovja, kjer tudi prezimijo.

Opis

Hribski urh zraste do 5 cm in je umazano rjavo sive barve na hrbtni strani in ima drobne bradavičaste žleze, ki se končajo s trnom, zato je hrbet na otip hrapav. Trebušček ima obarvan živo rumeno s črno sivim lisastim vzorcem, ki se dokončno izoblikuje v dveh mesecih po preobrazbi in je značilen za vsako

žival posebej. Hribski urh ima srčasto očesno zenico, nima zunanega bobniča in zaušesnih žlez.

Prehranjevanje

Paglavci se hranijo z algami in bakterijami, ki jih strgajo s podlage. Odrasle živali jezika ne morejo iztegniti iz ust, zato ne lovijo letečih žuželk. Raje pobirajo tiste, ki padejo v vodo. Ponoči na kopnem plenijo manjše talne živali. Prehranjujejo se z različnimi manjšimi nevretenčarji in lahko dosežejo starost do 20 let.

Razmnoževanje

Hribski urh se razmnožuje od aprila do avgusta. Spolno zreli samci imajo v času parjenja na podlakteh in prvih dveh prstih rjave ali črne žlezne odebeltive, ki jim pri parjenju pomagajo, da se bolje oprimejo samice okoli pasu. V času parjenja samci lebdi na vodni gladini in z oglašanjem privabljajo samice. Oglašanje imenujemo ukanje in je tišje kot pri nižinskem urhu, saj nima notranjih zvočnih mehurjev. Oglašanje slišimo popoldne in vse do polnoči. Ob vrhuncu parjenja jih slišimo ves dan. Oglašajo se le v jasnem vremenu in ob brezvetrju. Samica okoli 15 jajčec v vrvičnem mrestu v obliki manjših skupkov pritrdi na vodne rastline. V nekaj dneh se izležejo paglavci, ki se v enem mesecu preobrazijo v mlade osebkke in se odpravijo na kopno.

Sistematika – znanstvena klasifikacija in razširjenost

Hribski urh spada v rod **urh** (*Bombina*), družino **urhi** (*Bombinatoridae*), v red **brezrepe dvoživke** (*Anura*), razred **dvoživke** (*Amphibia*), deblo **strunarji** (*Chordata*), kraljestvo **živali** (*Animalia*).

Hribski urh je v Sloveniji splošno razširjen.

Ogroženost

Vpisan je na **Rdeči seznam ogroženih živalskih vrst – ogroženih dvoživk, kot ranljiva vrsta.**

To pomeni, da bo v bližnji prihodnosti izumrla, bodisi v določenih regijah, državah ali po vsem svetu. Ogrožene vrste so ogrožene zaradi izgube življenjskega okolja, krivolova ali podnebnih sprememb. Uvrščen je v Rdeči seznam Mednarodne zveze za ohranjanje narave (IUCN). Slovenija ima zakone za zaščito ogroženih vrst, kar prepoveduje lov, omejuje gradnjo na naravnih območjih in ustvarja zavarovana območja. **Človeška dejavnost je pomemben vzrok za ogroženost nekaterih vrst.**

Zanimivost

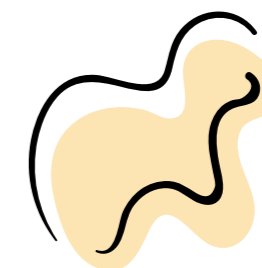
Urhi imajo po vsem telesu izvodila strupnih žlez, ki tvorijo bradavičaste izrastke na koži. Na svojo strupenost morebitne plenilce opozarjajo s svarično barvo, značilnim urhovim refleksom in hlinjenjem smrti. V nevarnosti se vržejo na hrbet, ga usločijo in plenilcu pokažejo lisasto živo obarvano trebušno stran. Sprednje okončine položijo čez oči, zadnje pa iztegnejo navzgor. Če plenilcu kožni izloček pride v

stik s sluznico, povzroči pekoč občutek, solzenje in kihanje, zaradi česar se jih bo ob naslednjem srečanju najverjetneje izogibal. Človeku njegov strup ni nevaren.

Evropska unija je hribskega urha opredelila kot eno od klasifikacijskih vrst za vzpostavitev varstvenih območij Natura 2000, saj njegova prisotnost na nekem območju pomeni dobro ohranjeno naravo. Z varovanjem teh območij zagotavljamo primeren življenjski prostor ne samo za urha, ampak tudi neštetim drugim bitjem.

Ohranimo biotsko pestrost našega območja našim zanamcem. Skupaj z otroki opazujmo naravo na sprehodih in pohodih ter uživajmo v pestrosti in raznolikosti življenja.

Mag. Bernarda Debeljak

Viri

- Cipot, Lešnik, 2007. Dvoživke krajinskega parka Goričko. CKFF (Center za kartografijo favne in flore), Miklavž na Dravskem polju.
- Pobjšnjaj, Lešnik, 2004, Natura 2000: Dvoživke, Proteus, Ljubljana.
- Pobjšnjaj, Sedej, Uhlir, 2019: Strokovne podlage za izdelavo navodil in tehničnih specifikacij za zagotavljanje migracijskih koridorjev dvoživk na državnem cestnem omrežju. Poročilo. CKFF.
- Notranjski park

Izdelki in prispevki učencev 2. razreda

Rojstnodnevne želje drugošolcev za našo Zemljo

Ažbe: Zemlja, zaželim ti, da bi bila čista.

Ajda: Zemlja! Ti si najboljša.

Arne: Želim ti, da boš dolgo živela.

Iva: Zemlji zaželim, da bo lepa.

Filip Kavčič: Zemlja! Želim ti, da ne bi bila tako onesnažena.

Nikolina: Zemlji zaželim veliko radosti.

Lan: Zemlji želim, da ostane zdrava.

Neža: Vse najboljše, Zemlja!

Filip Grgić: Zemlja! Želim ti, da boš čista.

Nika: Želim ji, da bo čista.

Jernej: Zemlja! Vse najboljše za tvoj rojstni dan.

Zala: Zemlja! Želim ti, da za vedno ostaneš čista.

Amer: Želim si, da boš čista.

Klara: Želim ti, da ne bo odpadkov na tebi.

Izdelki učencev 2. razreda

Prispevki učencev 2. razreda

Zaklad

Pozimi je zaklad odšel,
teta Pomlad se je prebudila!

Naokoli leta kos,
k srni odšel je bos.
Breza brsti,
žafran cveti.

Prišla je pomlad!
Naš otrok je še mlad.

Nikolina in Filip G.

Pomlad je zaklad

Pomlad je naravni zaklad,
sonce sveti skozi štorokljin vrat.
Ko medved spi,
se pomlad prebudi.

Ptička poje pesmi svoje,
včeraj sem našel pesmi tvoje.
Spomladi so naokoli nasadi,
mi v šoli imamo se radi.

Ažbe in Leina

Pomlad

Letošnja pomlad
je prinesla cvet zlat.

Na trati pa zvonček začel je zvonit.
Agata Šimna prišla je zbuditi,
da se gresta poročiti.

Jernej in Filip K.

Fantku se topi sladoled

Če nam kdo vzame sladoled,
je pravi tat.
Fantku se topi sladoled,
ker je najprej začel gristi kornet.

Spomladi smo vsi bolj mladi,
ptički so naši zakladi.

Najina hruška je debeluška,
naokoli leta brez trebuščka.

Po zraku leta kos,
v bližini je los.
Spomladi se podarijo naravi
najdražji zakladi.

Klara in Lan

Prispevki in izdelki učencev 3. razreda

Tretješolci na raziskovanju Kranja

Učenci tretjega razreda smo se odpravili na zanimiv in poučen izlet v staro mestno jedro Kranja ter Kranjske rove. Naša vodička nam je predstavila številne zanimivosti iz zgodovine mesta, učenci pa so po ogledu strnili svoje vtise.

Štefan je izvedel, da so bili rovi med drugo svetovno vojno uporabljeni kot zaklonišče. Posebej ga je navdušila soba s simulatorjem bombnega napada. Rovi so dolgi približno 1300 metrov, izkopal pa jih je 130 delavcev. Zanimiva se mu je zdelo tudi zgodba o nekdanji »uscani gasi«, današnji Tavčarjevi ulici, kjer so ljudje nekoč odpadke metali kar skozi okna.

Manca je povedala, da ena izmed poti iz rovo vodi do kanjona reke Kokre. Izvedela je tudi, da mesto Kranj leži na skali med dvema rekama – Kokro in Savo.

Loti je izpostavila zgodbo o slikarju Leopoldu Layerju, ki je zaradi ponarejanja

denarja pristal v stolpu na Pungartu. Navdušilo jo je tudi Plečnikovo stopnišče z arkadami in vodnjakom.

Timu je bila najbolj všeč razstava kamnin, mineralov in fosilov v rovih. Presenetilo ga je tudi, da se pod vodnjakom na Glavnem trgu nahaja velika cisterna za

vodo.

Jon je v rovih opazil kapnike in izvedel za domovanje škrate Kranjčka, kar se mu je zdelo še posebej zanimivo.

Valentina pa je povedala, da se v rovih nahaja tudi laboratorij za proučevanje človeške ribice, kjer trenutno živita dve človeški ribici. Navdušil jo je tudi sprehod na Pungert in razgled na reko Savo ter Stražišče.

Izlet je bil poučen, zanimiv in poln novih spoznanj. Učenci smo se domov vrnili bogatejši za številne nove vtise in znanje o zgodovini Kranja.

Pri rokovnjačih

Učenci 3. razreda so se odpravili na zanimiv poučen izlet v gozdove pri Dupljah, kjer so spoznavali življenje rokovnjačev ter se preizkusili v različnih dejavnostih iz njihovega vsakdana.

V četrtek, 16. aprila, smo se z avtobusom odpeljali v Duplje. Od tam smo se odpravili h Krivi jelki. Na poti smo srečali rokovnjače. Rokovnjači so bili fantje, ki niso hoteli iti v vojsko, zato so se

skrivali po gozdovih. Tam so živeli in za preživetje lovili živali ali pa kradli ljudem.

Ko smo srečali rokovnjača, sta nam povedala še veliko

zanimivega. Odpeljala sta nas k rokovnjačicam. Tam smo pekli hrenovke in zapeli pesem Abraham. Pri malici smo se posladkali s sladicami, ki so jih pripravile rokovnjačice. Poskrbele so tudi za sok, da nismo bili žejni.

S sošolci in sošolkami smo iz vej in iglic naredili bunker. Po končanem obisku, malici in prostem času smo se vrnili nazaj v vas. Tekmovali smo, kdo bo prvi priteknel po klancu navzdol. Imeli smo se zelo lepo.

Tim Hafner, 3. razred

Rokovnjači so bili mladi fantje, ki niso hoteli iti v vojsko. Živel so v gozdu in kradli hrano iz vasi. Imeli

so svoje praznike in šege. Hrano so pekli na ognju in lovili gozdne živali.

S šolo smo se odpravili k rokovnjačem. Počeli smo veliko zanimivih stvari, na primer pekli kruh in hrenovke na ognju. Srečali smo lovca, zvezali policaja in poskusili različna peciva. Dotaknili smo se otroške plastične roke, saj naj bi to prinašalo srečo – to je bil rokovnjaški običaj.

Iz trave smo izdelovali ladjice, iz smrekovih in drugih vej pa bunker. Igrali smo se različne igre ter peli in plesali. Imeli smo se zelo lepo.

Valentina Kuburič, 3. razred

Izdelki učencev 3. razreda

Ilka Kastelic, 3. r

Ilka Kastelic, 3. r

Lana Bernard, 3. r

Linda Mrak, 3. r

Loti Oman, 3. r

Loti Oman, 3. r

Manca Cegnar, 3. r

Loti Oman, 3. r

Manca Cegnar, 3. r

Rija Demšar, 3. r

Pomlad v 3. razredu

Učenci 3. razreda so se preizkusili v vlogi pesnikov. Ustvarjali so na temo pomladi in zapisali svoje misli, občutke ter opažanja o prebujajoči se naravi.

Pomlad

Pomladi rožice cveto
in ptički pojo.
O, kako je to lepo,
ko tako pomlad oznanjajo.

Trobentice nam trobijo,
ker otroci nanje pihajo.
Pomladno sonce, daljši dan –
vsak otrok je nasmejan.

Gozd je ozelenel,
ptiček lepo nam je zapel.
tralali, tralala,
jaz sem ptičica vesela.

Loti Oman

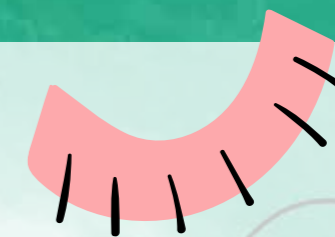
Pomlad se je zbudila

Pomlad se je zbudila,
sonce je na nebo prišlo,
zvončki so zbudili se,
trobentice zapele.

Krčki so iz luknjice prišli,
zimo so pregnali,
kurenti so pomagali,
zimo so pregnali.

Štorklje v gnezda so prišle,
ježki so zbudili se
in tako se najina
zdaj pesmica konča.

Vita Udir, Manca Cegnar

Pomlad prihaja

Pomlad, pomlad, hitro
odženi zimo stran
in pridi, sonček zlat,
res te imam rad.

Štorklje so se vrnile
in se ponovno zagnezdale.
Krti so ostali
in se hitro poklicali.

Srne so ostale
in na hitro zaplesale.
Zajci so ostali
in kožuščke si oprali.

Cene Dolinar

Pomlad

Pomlad se je zbudila,
rož'ce je prebudila,
medvedje ne spijo
in se že lovijo.

Tulipan se je zbudil,
rož'ce so zacvetele,
ptice so prišle nazaj
in tudi naše štorklje.

Ježki, medvedi in veverice
so v gozdu zaplesali.
Čebelice že pridno nabirajo med,
noči pa so vedno krajše.

Rija Demšar

Prispevki učencev 4.razreda

Izlet v Salzburg

Šli smo v Salzburg, bil lep je dan, so mesto in gore zvale nas na plan.

Po ulicah hodili smo, mesto občudovali, sladoled smo privoščili si, veselo se smejali.

S spomini lepimi domov smo se vrnili. Salzburg nam polepšal je ta čudoviti mesec maj, v srcu nam ostal bo kot lep in nepozaben mali raj.

Anna Ambrožič, 4. razred PŠ Žabnica

Izlet na Dunaj

Med prvomajskimi počitnicami smo se odpravili na ogled Dunaja. Na Dunaj smo odšli v ponedeljek zjutraj. Vozili smo se pet ur.

Najprej smo se zapeljali v center mesta. Tam smo si privoščili velike dunajske zrezke, saj smo bili po dolgi vožnji že zelo lačni. Ko smo se okrepčali in malo odpočili, smo se sprehodili po mestu.

Zvečer smo šli v zabavišni park. Tam smo se peljali z velikim kolesom, s katerega se je lepo videlo osvetljeno mesto.

Naslednji dan smo šli v živalski vrt. Od vseh živali so mi bili najbolj všeč polarni medved, pande in koale.

Prav posebna je bila tudi vožnja s podzemno železnico. Peljali smo se zelo hitro.

V sredo smo se odpravili nazaj proti domu. Na poti smo se ustavili še v nakupovalnem središču in si kupili nekaj oblačil.

Imeli smo se zelo lepo.

Eva Šega Sova, 4. razred PŠ Žabnica

Počitnice v Strunjanu

V ponedeljek smo se odpeljali v Strunjan. Tam smo se najprej namestili v apartmaju in se malo odpočili.

Po počitku smo se sprehodili proti Belemu križu, od koder se odpre pogled na Mesečev zaliv. Pri lesenem stebri smo si skozi luknjice ogledali Trst, Nanos in Triglav. Nato smo se spustili v Mesečev zaliv. Do njega vodi kar 172 stopnic. Morje je bilo ravno prav toplo za namakanje nog. Potem smo se po krožni poti mimo oljk in artičok vrnili nazaj v apartma. V Strunjanskih solinah smo opazili tudi rakovico, polojnika, laboda in vidro.

V torek smo se odpeljali do Sečoveljskih solin. Videli smo veliko slanah solnih polj, kanalov in nasipov. Severni del, v katerem še vedno pridobivajo sol, se imenuje Lera. V solinah smo si ogledali tudi galerijo, trgovnico in muzej. Sečoveljske soline so nastale na naplavini reke Dragonje in so del Krajinskega parka Sečoveljske soline. Najbolj znane so po pticah, saj so v njih opazili več kot tristo vrst različnih ptic.

Po ogledu solin smo se odpravili še v Morski vodni park Termanis. Tam smo uživali v topli vodi.

Zelo sem užival. To so bile nepozabne počitnice.

Mark Porenta, 4. razred PŠ Žabnica

Izlet v Avstrijo

Na počitniško soboto smo se s starimi starši odpravili na ogled Vogelparka Turnersee. Tu smo si ogledali veliko vrst ptic z vsega sveta. V parku imajo 300 različnih avtohtonih in eksotičnih vrst ptic.

Zgodaj zjutraj smo se preko Jezerskega odpeljali proti Avstriji. Ko smo se vzpenjali proti mejnemu prehodu, smo občudovali visoke vrhove Kočne, Grintavca, Golega vrha in drugih gora. Ob občudovanju narave nam je pot hitro minila.

Po prihodu do Vogelparka smo kupili vstopnice in hrano za krmljenje ptic. Najprej smo se ustavili pri molaškem kakaduju, ki je bil zelo vesel, da je dobil arašide.

Ogledali smo si veliko vrst papagajev, sov, sokolov, rac, gosi, emujev, fazanov, pavov, kakadujev in drugih vrst ptic.

Najprej smo se ustavili pri arah, ki so bile zelo velike. Njihov kljun je bil dolg približno en decimeter. Njihova telesa so bila pokrita s peresi različnih barv. Bile so zelo glasne, najbolj pa med prepiranjem za hrano.

Nato smo odšli do snežne sove, sokola selca in drugih sokolov in sov. Videli smo tudi najmanjšega čuka na svetu. Velik je bil približno dva centimetra.

Po ogledu smo si privoščili še sladoled in se zabavali na otroških igralih. Skakali smo po napihljivem gradu, se spuščali po ziplajnu, spuščali po toboganu, plezali ...

To je bil moj najboljši izlet v Avstrijo.

Nika Flerin, 4. razred PŠ Žabnica

Obiskali smo Opičjo goro

Na praznični ponedeljek, 27. aprila, smo se zgodaj zjutraj odpravili proti Avstriji. Pridružil se nam je tudi stric z družino in babi.

Peljali smo se mimo Prešernove rojstne hiše v Vrbi ter mimo travnikov, rek in jezer. V daljavi smo videli tudi Triglav.

Ko smo prišli v Avstrijo, smo se zapeljali do hriba z mogočnim gradom. Najprej smo se ustavili pod gradom in si ogledali Opičjo goro. Tu imajo na ogled japonske opice makaki. Ogled je bil zelo zanimiv, čeprav smo se zaradi varnosti morali držati strogih pravil. Opic se nismo smeli dotikati in jih gledati v oči. Prepovedano pa je bilo tudi jesti, piti, kaditi ali uporabljati telefon.

Po ogledu Opičje gore smo se povzpeli še na grad, kjer so imeli ptice ujede. Ogledali smo si predstavo s pticami. Najbolj mi je bil všeč majhen sokol, s katerim sem se tudi slikal.

Z gradu se je lepo videlo veliko jezero, do katerega smo se kasneje tudi zapeljali. Sprehodili smo se ob jezeru in do samostana ter lepe cerkve.

Nato smo se utrujeni, a z lepimi spomini, vrnili domov.

Mark Pintar, 4. razred Žabnica

Kresovanje

V četrtek, na predvečer 1. maja, sem bil na kresovanju v Bitnjah. Tam sem srečal kar nekaj svojih sošolcev. Preden so prižgali kres, je duhovnik blagoslovil nov gasilski avto. Nato je župan mesta Kranj prižgal kres. Z Enejem in Markom smo stali v prvi vrsti, da smo bolje videli.

Ko je kres gorel smo naročili hrano in jo s slastjo pojedli. Nato smo z lepimi vtisi odšli domov.

Žiga Aljančič, 4. razred PŠ Žabnica

Portret sošolca, 4. razred PŠ Žabnica

Prispevki in izdelki učencev 5. razreda

Modri pes

Natečaj Pišem zgodbo Modrega psa 2026

V šoli nam je učiteljica povedala, da bomo sodelovali na natečaju in napisali zgodbo o Modrem psu. Pri tem smo morali upoštevati natančno določeno začetno poved, zgodba pa se je morala končati v knjižnici. Poleg tega smo morali v besedilo vključiti tri posebne besede: najpočasnejši traktor, kihajoča skodelica in gugalnica. Ko smo zgodbe oddali, jih je pregledala strokovna komisija natečaja Modrega psa.

Moja zgodba je prejela Posebno pohvalo Modrega psa za najlepši zaključek zgodbe, kar me je zelo razveselilo. Ko mi je učiteljica povedala, da sem med nagrajenci, sem bil res ponosen, saj je na natečaj prispelo več kot 90 zgodb.

Podelitev nagrad natečaja Modrega psa je potekala v četrtek, 16. aprila 2026, v Mestni knjižnici Kranj. Dogodek je bil zelo prijeten in zabaven. S svojo energijo in humorjem je dogodek popestril pisatelj Ambrož Kvartič. Bil je res smešen in ves čas smo se mu smejali – tako otroci kot odrasli. Na zabaven način nam je povedal in celo zaigral zgodbo o konju, deklici in balonu in še zrecitiral svojo pesem. Prav tako je na zelo hudomušen način sodeloval pri podeljevanju nagrad in pohval osnovnošolcem.

Na dogodku so razglasili najboljše zgodbe Modrega psa in podelili nagrade učencem, ki so navdušili s svojimi zabavnimi, domiselnimi in zanimivimi zgodbami.

Za svojo posebno pohvalo sem prejel skodelico in obesek Modrega psa, kar mi bo ostalo v lepem spominu. Vsi sodelujoči smo se še fotografirali z Modrim psom, saj starši brez fotografiranja preprosto ne morejo oditi.

Vsem, ki smo sodelovali, so iskreno čestitali, jaz pa sem bil res zelo vesel, da sem bil izbran med toliko ustvarjalci. Posebej mi je bilo všeč, da je bila tisti dan vsa knjižnica posvečena Modremu psu. Pripravili so različne igre – besedne, miselne in družabne –, pri katerih sta lahko sodelovali tudi moji mlajši sestrici. Skupaj smo se imeli super in ta dan mi bo ostal v zelo lepem spominu.

To je moja zgodba:

Pohvala modremu psu

Nekega jutra je Modri pes zaslišal nenavadni zvok iz gozda. Ker ga je zanimalo, kaj se dogaja, je takoj odšel v gozd in tam zagledal gugalnico, ki se je premikala in škripala, na njej pa ni bilo nikogar.

Modri pes je odšel k prijatelju Pikiju Jakobu, ki je zelo pameten in zagotovo ve, čigava je gugalnica in kaj se z njo dogaja. Vprašal ga je, zakaj iz gozda prihaja nenavaden zvok. Piki Jakob mu je odgovoril, da je to njegov gozd in da se tam on običajno guga. Pojasnil mi je tudi, da se včasih gugalnica zaradi vetra premika kar sama, pri tem pa spušča različne zvoke. Modri pes se je malo zamislil o tem, kar je slišal, in odšel na kmetijo. Med potjo se je spomnil, da ima najpočasnejši traktor in da ga mora popraviti. Zelo je bil utrujen in ni imel nobene ideje, kako se lotiti popravila. Skuhal si je kavo, in ko jo je nalil v skodelico, ni mogel verjeti svojim očem. Skodelica je »čihnila« in v trenutku si je domislil idejo, kako bo popravil najpočasnejši traktor. V roke je vzel izvijač in se lotil dela. Bil je tako dober in natančen, da je čez nekaj časa imel pred seboj najhitrejši traktor. Odločil se je, da ga bo prodal in zaslužil nekaj denarja. Imel je srečo, saj ga je prodal najbogatejšemu kmetu. Namesto 10.000,00 EUR mu je kupec, ker je bil tako zadovoljen s traktorjem,

plačal kar 15.000,00 EUR. Modremu psu so se oči kar zablestele. Ni si mislil, da bo dobil toliko denarja. Ker ni imel ideje, kaj bi s tem denarjem, je odšel v knjižnico in si tam izposodil knjigo, ki govori o pametnem upravljanju denarja. Po prebrani knjigi se je odločil, da bi rad odšel v Afriko in pomagal otrokom, ki so v stiski in potrebujejo osnovne dobrine za preživetje. Otrokom je kupil šolske potrebščine, oblečila, hrano, zdravila in igrače ter jih odpeljal v Afriko. Modri pes je imel to srečo, da je lahko videl srečne otroke, ko so prejeli vse njegove dobrine, ki jih je kupil z denarjem od prodanega traktorja. Najbolj ga je ganilo to, ko je videl, da afriške otroke osrečijo že malenkosti, kot je peresnica napolnjena z barvicami. Poleg tega je Modri pes v Afriki na lastne oči videl slona, žirafe, risa ... To potovanje mu je ostalo v tako lepem spominu, da je Modri pes o svoji dogodivščini pripovedoval vsem, ki so ga poznali.

Čez nekaj let je Modri pes v knjižnici zagledal knjigo z naslovom Modri pes rešuje otroke v Afriki. Ni mogel verjeti svojim očem in dojeti, da je ravno on glavni junak te knjige. Od sreče je začel jokati.

Urh Šilar, 5. razred PŠ Žabnica

Šola v naravi – Kranjska Gora 12. do 16. januar 2026

V ponedeljek, 12. januarja 2026, smo odšli v šolo v naravi v Kranjsko Goro smučat.

Ko sem prvič smučala, sem se zelo zabavala. Vsak dan smo imeli zelo lepo vreme. V ponedeljek in torek pa smo popoldne po počitku odšli peš na pohod, prvi dan do jezera Jasna in drugi dan do Zelencev. Najbolj sem uživala v četrtek, saj je naša skupina odšla na sedežnico. Smučali smo vsak dan. V sredo popoldan smo imeli smučarsko tombolo, zelo me je presenetilo, saj sem bila prva.

Ko smo v petek zjutraj vstali, smo hitro spakirali in odšli na zajtrk. Po zajtrku smo še zadnjič odšli smučat, nato pa smo se z avtobusom odpeljali nazaj proti šoli, kjer so nas čakali starši.

V šoli v naravi sem zelo uživala in se imela lepo.

Zala Obad

Skupaj s sošolci in sošolkami smo se v ponedeljek, 12. januarja 2026, za pet dni odpravili v Kranjsko Goro, da bi se naučili smučati ali pridobili dodatno smučarsko znanje. Z nami so bili tudi učenci 5. razreda PŠ Besnica in 5. č razreda iz OŠ Stražišče.

Že pred začetkom šole v naravi sem šel z atijem kupit smučarsko opremo, saj do sedaj še nikoli nisem smučal. Prvega dne sem se najbolj veselil, saj sem prvič stal na smučkah. V sobi sem bil z Jakom, Tinetom, Žigom in Martinom. V naši sobi smo se vsak večer pogovarjali, kako smo napredovali v smučanju in kaj sledi v naslednjem dnevu. Med počitkom smo veliko kartali (Enka, Morje ..) in se tudi zabavali ob družabnih igrah, kot je Človek, ne jezi se. V učenju smučanja sem iz dneva v dan napredoval in tako sem bil v sredo premeščen v boljšo skupino. Učiteljica Katarina me je naučila prvih zavojev in kako se pravočasno ustaviti. Z učiteljema Mihom in Tomom sem že šel smučat na proge Kekec, Dolencev rut in Vitranc I. V začetku me je bilo najbolj strah vlečnice in sedežnice, saj nisem bil prepričan, ali bom na vrhu smučišča uspel pravočasno izstopiti. Strah pred žičnicami mi je pomagal premagati učitelj Tomo, ko je bil z menoj na sedežnici in mi povedal natančna navodila o ravnanju na vlečnicah. Vsak dan smo imeli različne popoldanske in večerne aktivnosti. Tako smo si ogledali jezero Jasna, Zelence, imeli večerni sprehod z naglavnimi lučkami na smučišču in po mestu Kranjska Gora. Igrali smo se smučarsko tombolo, kjer sem imel srečo in dobil drugo nagrado. Po večerjeh smo imeli tematske večere. V sredo smo si ogledali film o otrocih, v četrtek pa smo imeli plesni večer v maskah. Oblekel sem se v staro mamo in zaradi lasulje, rute in očal me nihče ni prepoznal. Vsem sem bil zabaven. Veliko sem se družil s svojo sestrično Evo, ki obiskuje PŠ Besnica. Spoznal sem novega prijatelja Jaka iz Besnice. Skupaj sva smučala, kartala, se pogovarjala

in sedela skupaj pri zajtrku, kosilu in večerji. Nisem si mislil, da bom v tako kratkem času dobil novega prijatelja.

Dnevi od 12. do 16. januarja 2026 mi bodo za vedno ostali v spominu, saj sem se takoj naučil smučati in samostojno uporabljati žične naprave. Smučanje mi je hitro postal eden izmed ljubših zimskih športov. Poleg smučarskega znanja pa so mi dnevi v šoli v naravi prinesli novo prijateljstvo.

Urh Šilar

Prejšnji teden smo s šolo odšli v Kranjsko Goro, ker smo imeli šolo v naravi. Tam smo se učili smučati.

Vsak dan smo smučali štiri ure. Na začetku smo se ogreli na majhni progi, potem smo šli že na težje proge. Vsak dan smo se naučili nekaj novega. Proti koncu so se nekatere skupine že lahko peljale po svojo in potem so se na neki točki dobili z učiteljem.

Skupine so bile razdeljene na boljše in slabše smučarje. Jaz sem bil v boljši skupini, kar mi je bilo všeč. Všeč mi je bilo, ker smo bili jaz in moja skupina že na težjih progah in se tam tudi učili. Učili smo se smučati tudi brez palic, kar mi je bilo težko in tudi ne težko, ker sem zelo navajen palic. Kljub temu mi je potem še vseeno šlo. Med smučanjem sem zelo užival.

Vsako popoldne smo imeli tudi aktivnosti, kot so: tombola, hoja, ples, igre ...

Meni je bila ta šola v naravi super in imel sem se zelo dobro. Najbolj všeč mi je bilo smučanje.

Tine Jurjevčič

Končno! Zelo dolgo sem čakala na ta dogodek. Pa začnimo.

Ko smo se pripeljali v Kranjsko Goro, sem bila zelo neučakana, ker sem želela najprej videti sobe, vendar smo se najprej odpravili na smučišče. Imela sem občutek, da bom padla, ker že nekaj časa nisem smučala. Ko smo se razdelili, je naša skupina šla na neko sedežnico. Ves čas so jo ustavljali in zelo se je

gugala.

V torek smo šli na sprehod. Sprehodili smo se do Zelencev in pogledali smo si izvir Save Dolinke. Tam je bilo zelo lepo. Naslednji dan po smučanju je sledila tombola. Imela sem srečo, da sem prvič ujela kakšno nagrado, sicer ni bila iz prvih treh. Vsaj nekaj. Zapomnila si bom tudi obisk Lizjakove domačije. Gospod nam je razlagal vse o preteklosti Kranjske gore.

V petek na snegu sem prvič padla. Občutek ni bil dober. In še malo me je bilo sram, saj sem komaj pripela smučko.

Zelo mi je bilo všeč, teh dogodkov ne bom nikoli pozabila.

Neža Cegnar

V petem razredu OŠ Žabnica smo se odpravili v Kranjsko Goro, kjer smo se od ponedeljka do petka učili smučati. Jaz sem komaj začela, a že prvi dan mi je šlo odlično od nog. Na začetku smo se samo prilagajali na smuč, nato smo začeli hoditi po klančini navzgor ter se nato z ustavljanjem in zavijanjem dobro prebili čez poligon.

Od srede do petka smo že šli na krožničke! Komaj sem čakala! Sicer nismo šli na vlečnice, ampak krožnički so tudi dobri! Najboljši del pride čisto na koncu, spust! Tako mi je všeč, ko mi veter prijetno piha in brzim po hribu navzdol. Po smučanju smo imeli kosilo. Potem pa popoldanske dejavnosti. Vedno smo se grozno zabavali!

Vsak dan je prišla nova dogodivščina in nova odkritja. Še kdaj si želim poskusiti kaj takega, zato pa je življenje!

Iza Rešek

V ponedeljek smo se s šolo odpeljali v Kranjsko Goro v šolo v naravi. Ko smo prišli, smo obuli smučarske čevlje in odšli na smučišče.

Vsak dan smo zjutraj odšli na smučišče. Tam je bilo zelo veliko krožničkov in sedežnic. Našo skupino je

učil učitelj Žiga. Učitelj Žiga nas je učil veliko stvari o smučanju, ki jih še nismo znali. Jaz zelo rada smučam.

Ko smo bili v šoli v naravi, nismo samo smučali. V ponedeljek smo odšli na jezero Jasna. Jezero Jasna je bilo zamrznjeno. Odpravili smo se en krog okoli jezera.

V torek smo se odpravili na Zelence. Šli smo mimo Save Dolinke in naredili krog okoli Zelencev.

V sredo smo imeli smučarsko tombolo. Potem smo imeli še družabne igre. Imeli smo se zelo lepo.

V četrtek smo odšli na Lizjakovo domačijo. Tam smo si ogledali črno kuhinjo, podstreho, sobe ... Potem smo odšli v Alpsko vasico.

V petek smo se po smučanju z avtobusom odpravili domov.

V šoli v naravi sem se imela zelo lepo, ker sem doživela veliko lepih trenutkov in mi je smučanje zelo všeč.

Tina Kastelic

Posadili so nam novo drevo

V sklopu čistilne akcije okolice šole in kraja so nam prijazni vrtnarji drevesnice Flora posadili novo drevo.

V petek, 13. marca, smo z vsemi učenci PŠ Žabnica sodelovali v čistilni akciji okolice šole in kraja. Zveza tabornikov Kranj nam je priskrbela pripomočke in omogočila zasaditev novega drevesa, ki bo v toplejših časih prijetna senca, njegovo deblo za skrivalnice in varno zavetje za ptice.

Sedaj bomo za drevo skrbeli in ga negovali skozi vse leto.

Prvič na šolskem parlamentu

V četrtek, 10. aprila, nas je štiri sošolce učiteljica odpeljala na šolski parlament v centralno šolo Stražišče.

Letošnja tema šolskega parlamenta je bila ŠOLSKI SISTEM. Prireditev je potekala v večnamenskem prostoru. Pripravili so jo učenci, ki so program povezovali, učenci, ki so odigrali kratke igrice, in pevski zbor. Gost šolskega parlamenta je bil pevec Andrej Šifrer. V intervjuju nam je zaupal, kako je bilo s šolskim sistemom v njegovi mladosti, kako drugačni časi so bili takrat in kaj vse je v življenju dosegel s pogumom. To je primerjal z vlakom, če vstopiš vanj in si upaš, ali pa čakaš in ostaneš na postaji. Pomembno si je upati, oziroma biti pogumen.

Andrej Šifrer je bil gost z namenom, saj so vrata glasbene učilnice prelepili z njegovo fotografijo, saj je bil učenec naše šole. To je nov projekt. Vsako leto bo znana oseba, ki je obiskovala našo šolo dobila svoja vrata.

Na šolskem parlamentu pa so učenci poudarili tudi šolske težave, s katerimi se srečujemo sošolci, kakšne skrbi imamo, pa učitelji za vse ne vedo, in pomembno, kaj lahko popravimo, izboljšamo.

Na koncu smo se skupinsko fotografirali. Dan je bil zanimiv, saj smo bili prvič na šolskem parlamentu in prvič na centralni šoli, kamor gremo kmalu v 6. razred.

Krištof Nastran, Maks Radanov Zavrl in Matija Šink, 5. razred PŠ Žabnica

Pot do osvojenega zlatega medalje

Že kot majhna deklica sem sanjala, da bom nekoč tekmovala v ritmični gimnastiki. Po televiziji sem gledala nastope, občudovala eleganco in vztrajnost gimnastičark ter si želela, da bi tudi sama nekoč stala na tekmovalnem odru.

Sanje so se mi začele uresničevati, ko sem začela trenirati ritmično gimnastiko kot rekreativka, ko sem bila stara 6 let. V letu 2025 pa sem začela kot tekmovalka.

Treningi so naporni, a hkrati sem vesela, česa vsega sem zmožna. Vadim trikrat na teden in se trudim izboljšati svoje gibe, še posebej pri vaji z obročem. Poseben trenutek je prišel, ko sva se v nedeljo, 19. aprila 2026, skupaj s svojo prijateljico, sošolko ter sotekmovalko Brino udeležili mednarodnega tekmovanja v Vrsarju. Nastopili sva kot par in dali vse od sebe. Najino delo je bilo poplačano, saj sva osvojili zlato medaljo. Ta uspeh nama je prinesel neizmerno veselje in ponos.

Ta izkušnja mi bo za vedno ostala v spominu. Pokazala mi je, da se z vztrajnostjo, trudom in upanjem v svoje sanje lahko doseže veliko. Še naprej bom sledila svojim ciljem in uživala v gimnastiki.

Ema Šink, 5. r PŠ Žabnica

Brina Bitenc, 5. r PŠ Žabnica

V nedeljo zgodaj zjutraj smo se s sotekmovalkami odpravile na tekmovanje v Vrsar pod imenom Galatea Cup.

Ob prihodu v Vrsar smo se najprej odpravile na sproščujoč sprehod do morja, zatem je v garderobah sledilo ureditev frizure in make upa. Sledilo je ogrevanje in trening pred nastopom. Jaz sem nastopala s sošolko Emo v dvojicah z obročem. Kljub veliki tremi, sva nastop opravili brez napak. Sledilo je nastopanje drugih tekmovalk in kasnejša razglasitev rezultatov. Skupaj z Emo sva osvojili prvo mesto in prejeli zlato medaljo.

To je bila najina prva zmaga, zato sva bili zelo veseli. Po razglasitvi rezultatov smo se vsi skupaj počasi odpravili proti domu.

Medvedki

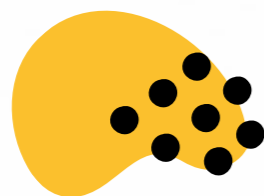
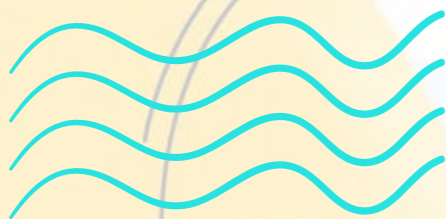
Vsak učenec v 5. razredu si je sam zašil medvedka. Šivanje je potekalo dlje časa. Najprej so učenci po danem kroju odrezali določene kose blaga in jih skrbno ter natančno sešili med seboj.

Na koncu so medvedka napolnili s polnilom in ga spodaj zašili.

V košarici izgledajo kot prisrčen prodajni artikel .

Ni večjega veselja gledati zadovoljne otroke, saj je njihov lasten izdelek neprecenljiv.

Nataša Ravnikar

1

Gnezdo ob žabniški šoli ne sameva

Tudi letos sta se štorcklji Agata in Šimen v začetku marca vrnili v svoje gnezdo. Do danes se je izvalilo vseh pet mladičkov, kar nas zelo veseli. Upamo, da bo vreme v prihodnjih tednih ugodno, saj so prvi dnevi življenja za mlade štorcklje zelo pomembni in občutljivi.

Z učenci redno spremljamo dogajanje v gnezdu. Tako smo lahko opazovali celoten proces: od prihoda štorckelj, gradnje in urejanja gnezda, parjenja, valjenja jajc pa vse do izvalitve mladičev. Sedaj z velikim zanimanjem spremljamo oba skrbna starša, kako vestno hranita in varujeta svoje mladiče. Prinašata jim žabe, ribice, miši in slepce, s katerimi hranita mladiče, ki hitro rastejo in pridobivajo moč za prve polete.

Štorcklje so izjemno zanimive ptice selivke. Večino zime preživijo v toplih krajih Afrike, spomladi pa se vračajo v iste kraje in pogosto celo v ista gnezda. Znane so po svoji zvestobi gnezdu in partnerju. Njihova prisotnost v okolju je tudi pomemben pokazatelj ohranjenosti narave, saj potrebujejo mokrišča, travnike in dovolj naravne hrane.

Opazili smo, da se na Gorenjskem iz leta v leto povečuje število gnezd, medtem ko jih je v Prekmurju vedno manj. Verjetno je to povezano z intenzivnim kmetijstvom, umetnim gnojenjem ter vedno večji posegi človeka v naravno okolje.

Aprila pa smo odkrili še eno novo gnezdo v središču Kranja, natančneje na Primskovem. Par štorckelj si je na širokem dimniku ob prometni cesti začel graditi novo domovanje. Očitno ju hrup in prometni vrvež prav nič ne motita, saj vztrajno urejata svoje gnezdo in ustvarjata nov dom za prihodnje generacije mladičev.

Veseli nas, da lahko učenci tako od blizu spremljajo življenje štorckelj in se ob tem učijo o naravi, pomenu ohranjanja okolja ter spoštovanju živih bitij. Takšna doživetja ostanejo v otroškem spominu še dolgo in jih spodbujajo k ljubezni do narave. Če želite, lahko živ-žav štorckelj spremljate tudi vi, na povezavi <https://video.arnes.si/watch/live/5f94blcd41lj> ali <https://štorcklje.poglej.info>.

*Urška Tičar in Saša Porenta
vodji projekta*

Spoštovani župljani in krajanj!

Čas, ki ga živimo kot povezano občestvo župnij Žabnica in Sv. Duh, nas vedno znova spominja, da Cerkev ni predvsem v zgradbah ali strukturah, ampak v ljudeh, odnosih in skupni poti vere. S 1. januarjem 2026 je prišlo do pravnoformalne združitve obeh župnij, vendar ta korak v pastoralnem življenju ni pomenil velikih sprememb, saj smo pot povezovanja živeli in gradili že vrsto let. Skupaj smo se učili sodelovanja, medsebojnega poslušanja in sprejemanja ter ob tem odkrivali, kako nas Gospod vodi v vedno bolj povezano občestvo.

Čuti se, da med nami raste zavest, da smo na isti poti – poti vere, služenja in medsebojnega bogatenja. Prav v odnosih, ki jih gradimo drug z drugim, se kaže živost naše župnije. Hvaležen sem za številne laike, ki s svojo pripravljenostjo, dobro voljo in predanim delom soustvarjajo življenje župnije. Vsak po svojih darovih prispeva kamenček v mozaik skupnosti, ki želi živeti evangelij in ga prinašati med ljudi.

Na praznik sv. Štefana, 26. decembra 2025, smo imeli blagoslov traktorjev v organizaciji FDŽ Žabnica. Sveto mašo je vodil župnik Dejan Horvat z Goričkega, po sv. maši pa je opravil še blagoslov kar lepega števila traktorjev. Dragi mladi kmetje, ponosni smo na vaše delo in trud, ki ga vlagate v pridelavo in vzrejo. Naj Bog blagoslavlja vaše delo s primernim vremenom in obilnim pridelkom.

22. februarja 2026 je potekal izbor novih članov Župnijskega pastoralnega sveta, ki bodo umeščeni na binkoštni praznik. Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujem dosežnim članom za njihovo zvesto in požrtvovalno služenje. Njihovo delo je pomagalo graditi občestvo, utrjevati sodelovanje in iskati poti, po katerih nas vodi Sveti Duh. Hkrati pa sem vesel in hvaležen novim članom, ki so pripravljeni sprejeti to odgovornost ter s svojimi darovi soustvarjati življenje župnije tudi v prihodnje.

Za nami je tudi največji krščanski praznik – velika noč. Praznovali smo jo v lepem duhu skupnosti, z lepo udeležbo vernikov ter slovesno oblikovanimi bogoslužji. Ti dnevi nas vedno znova vabijo, da pogled usmerimo k vstajenju, ki prinaša upanje, novo življenje in moč za vsakdanje poti. Poseben trenutek letošnjega pastoralnega leta je bila tudi birma, ki smo jo obhajali 11. aprila. Zakrament svete birme je prejelo 18 birmank in birmancev, birmovalec pa je bil ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Anton Jamnik. Naj Sveti Duh mlade spremlja na njihovi življenjski poti in jih utrjuje v veri, pogumu ter odgovornosti za občestvo.

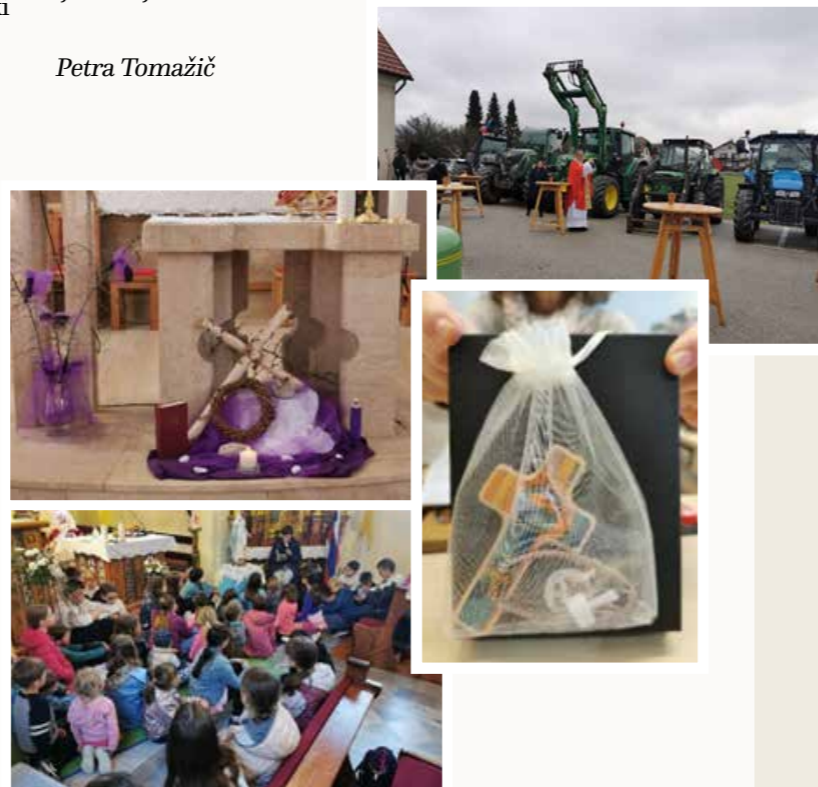
V maju smo se z otroki srečevali pri šmarnicah, ki so bile lepo obiskane, še posebej nedeljske, ki smo jih oblikovali pri kapelici sv. Huberta; ta srečanja so postala že tradicionalna nedeljska romanja družin.

Pred nami pa so novi lepi trenutki skupnega življenja. V Žabnici bomo praznovali farnega zavetnika, svetega Urha. Na Urhovo nedeljo se bomo zbrali pri sveti maši, po njej pa nadaljevali druženje ob agape, kjer se vedno znova pokaže vrednost bližine, srečanja in preprostega medsebojnega veselja.

Z veliko vneme se naši animatorji pripravljajo tudi na poletni oratorij, ki ni le teden dejavnosti za otroke, ampak prostor srečevanja, prijateljstva, vere in rasti. Prav tam mladi in otroci odkrivajo, da vera ni nekaj oddaljenega, ampak življenje, ki ga živimo skupaj.

Naj nas Gospod tudi v prihodnje vodi po poti medsebojnega spoštovanja, odprtosti in povezanosti, da bomo kot občestvo rasli v veri ter drug drugega bogatili z dobroto, upanjem in ljubeznijo.

Petra Tomažič

Tomo Orešnik

Tokrat imam za glasilo zanimivega sogovornika. Svojo mladost je preživel na Šutni, zato je vsem dobro poznan. Sedaj živi na Drulovki, a se v našo vas redno vrača. Več let je prihajal v Žabnico kot učitelj telovadbe, danes pa kot ravnatelj šole. Zato začnimo na začetku in pogledimo, kaj mi je povedal.

Najprej sem mu čestital za imenovanje na novo delovno mesto ravnatelja šole, nato pa sem predlagal, da se tikava, saj se že dolgo poznavata. S tem se je strinjal in pogovor je stekel.

Izvolili so te za ravnatelja OŠ Stražišče in s tem tudi žabniške šole. Kaj te je vodilo h kandidaturi, si imel protikandidate in kakšni so občutki ob izvolitvi?

Za kandidaturo je bilo več razlogov. S to šolo sem bil povezan že od mladih let, najprej z vrtcem in šolo v Žabnici, kasneje še v Stražišču. Vedno sem čutil pripadnost temu okolju in ljudem. V življenju imam rad različne izzive, zato sem to vlogo videl kot priložnost za osebno in strokovno rast. Imel sem tudi dva protikandidata, zato sem še toliko bolj ponosen in hvaležen za zaupanje, ki sem ga dobil. Občutki ob izvolitvi so predvsem občutek velike odgovornosti in zaveze do dela. Funkcija ravnatelja ni

enostavna, prinaša raznoliko delo, veliko zahtevnih nalog, odločitev in odgovornosti. Nekatere stvari že poznam, veliko pa je tudi novih situacij, ki zahtevajo hitro in premišljeno ukrepanje. Veseli me, da delam s strokovnim, predanim in povezanim kolektivom, kjer je čutiti veliko izkušenj, odgovornosti in pripravljenosti za sodelovanje, kar vidim kot zelo dobro osnovo za nadaljnji razvoj šole.

Do sedaj si bil učitelj športne vzgoje. Se ti zdi to velik preskok?

Da, šport je bil vedno velik del mojega življenja in dela. Vendar sem začutil, da lahko na drugačen način prispevam še več. Šport mi je skozi leta dal ogromno izkušenj pri delu z ljudmi, vodenju ekip in iskanju skupnih rešitev. Prav skozi trenerstvo in delo z mladimi sem se naučil, kako pomembni so sodelovanje, zaupanje, dobra komunikacija in občutek, da skupaj gradiš oziroma pomagaš pri uresničevanju skupnih ciljev. Vsaka nova naloga prinese novo energijo, motivacijo in željo po napredku. Verjamem, da lahko kot ravnatelj skupaj s sodelavci prispevam k nadaljnjemu razvoju šole.

Kot pravi pregovor: »Vsaka metla drugače pometa.« Se bo to poznalo tudi na žabniški šoli?

Ne načrtujem nobene revolucije, saj menim, da je kolektiv zdrav, povezan in strokoven. Menim, da je šola v "dobri kondiciji", vendar vedno obstaja prostor za izboljšave. Seveda pa nas čakajo novi izzivi. Letos smo recimo dobili v upravljanje žabniško telovadnico, v prihodnje bomo še besniško, zato bo precej organizacijskega usklajevanja. Želim si ustvariti spodbudno in prijetno okolje za učence in učitelje ter okrepiti sodelovanje s starši in lokalno skupnostjo.

V Žabnici si z učenci pripravil zelo lep nastop ob otvoritvi telovadnice. Ste dosegali uspehe tudi širše?

Kot otroci in tudi ostali ljudje v kraju na splošno smo v Žabnici vedno sanjali, kako bi bilo lepo, če bi imeli tudi telovadnico. Ko je bila končno zgrajena, sem se ravno dobro zaposlil kot učitelj na OŠ Stražišče. Otvoritev telovadnice je bila takrat za kraj velika stvar, zato smo skupaj z učenci pripravili pestro plesno akrobatsko točko, ki je takrat navdušila vse prisotne in se je mnogi še danes spominjajo. V žabniški telovadnici sem imel priložnost delati s precej nadarjenimi učenci, ki so bili zelo uspešni na različnih tekmovanjih. Vedno rad spremljam nekdanje učence tudi kasneje v njihovih športnih karierah. Najbolj znano ime je sigurno Tilen Jugovic, ki sem ga učil v Žabnici in je kasneje postal vrhunski košarkar.

Bil si tudi košarkarski trener. Koga vse si treniral? Kako se spominjaš svojih košarkarskih let? Kaj ti pomeni to obdobje?

Kot rečeno, sem športu zapisan že od malega. Najprej sem treniral rokomet pri Janezu Omanu in Alešu Mescu v Žabnici, kasneje nogomet v Bitnjah. Ker sem bil med višjimi, so me kasneje povabili v košarkarsko ekipo Stražišča in Triglava, kjer me je košarka dokončno prevzela. Aktivno sem igral do konca mladincev pri kranjskem Triglavu, potem pa sem se vpisal na Fakulteto za šport v Ljubljani, kjer sem se začel spogledovati tudi s trenerskim delom. Vse od takrat sem nekako kombiniral delo učitelja in delo košarkarskega trenerja v različnih klubih, različnih ekipah in na različnih nivojih (Stražišče, KK Triglav, Radovljica, ŽKK Triglav, Medvode, Kamnik, ŽKK Domžale).

Vrhunec trenerske kariere je bilo delo pri Ženskem košarkarskem klubu Triglav, s katerimi smo leta 2014 postali pokalni prvaki Slovenije. Tisto obdobje je bilo zelo uspešno, tako da so mi zaupali tudi vodenje članske ženske reprezentance Slovenije, ki sem jo vodil od 2013 do 2015. Imel pa sem tudi čast sodelovati na treh evropskih prvenstvih za mladince in mlajše člane kot trener ali pomočnik trenerja. Košarka in delo trenerja sta mi skozi leta pomenila veliko več kot le šport. Ob številnih ekipah, igralcih, igralkah in tekmah sem doživel ogromno lepih trenutkov, prijateljstev in spominov, ki jih ne pozabiš.

Prav šport me je naučil potrpežljivosti, borbenosti, zaupanja v ljudi in predvsem tega, kako pomemben je ekipni duh – občutek, da skupaj rasteš, zmaguješ in premaguješ tudi težke trenutke.

Z letošnjim letom je telovadnica prešla v last šole. Se bo režim uporabe spremenil?

Določene spremembe verjetno bodo, vendar pogovori še potekajo. Želim si, da bi telovadnica ostala prostor povezovanja šole in kraja še naprej in da bi tudi krajani v njej še naprej aktivno preživljali svoj prosti čas in skrbeli za svoje zdravje in počutje. Šola mora "dihati" s krajem in obratno, zato se bom še naprej zavzemal za dobro sodelovanje z društvi in krajevno skupnostjo, hkrati pa bo treba dolgoročno urediti vzdrževanje, tudi skrb za opremo in pogoje uporabe.

Bil si tudi član krožka Mladi gasilec. Kakšni so tvoji spomini na ta leta?

Na otroštvo oziroma mladost v Žabnici in na Šutni imam izjemno lepe spomine. Lahko rečem, da smo skupaj z vrstniki preživljali aktivno otroštvo. Po šoli smo se veliko družili na Športnem igrišču v Žabnici, kjer smo igrali nogomet, rokomet, košarko, tudi hokej na rolerjih in tenis. Pozimi smo smučali v Crngrobu ali drsali in igrali hokej na bajerju pri vojašnici. Posebna zgodba so tudi gasilci v Žabnici, kjer si nas ti, Jože, vodil na različna gasilska tekmovanja in bili smo prava zlata generacija. Kamor koli smo prišli, smo posegali po najboljših rezultatih. Udeležil sem se tudi dveh državnih srečanj DMG v Novem mestu in Novi Gorici. Še danes se spominim vseh druženj, priprav, nagradnih kopanj in sladolevov po tekmovanjih. Redno smo pomagali tudi na gasilskih veselicah, kjer smo prodajali srečke. To so bili res posebni trenutki otroštva in rad se spominjam tistih časov.

V Žabnici imamo gasilci z vodstvom šole zelo dobre odnose. Te lahko pričakujemo na evakuacijski vaji in praznovanju 120-letnice PGD Žabnica?

Na evakuacijsko vajo bom prišel že zaradi svoje poklicne dolžnosti, če mi bo čas dopuščal. Lani sem takšno vajo že doživel, saj sem imel ravno pouk telovadbe v Žabnici. Kar se tiče praznovanja 120-letnice, se bom dogodka z veseljem udeležil, če bom povabljen, sicer pa kot radoveden obiskovalec. Kot sem že omenil, imam na gasilska leta zelo lepe spomine.

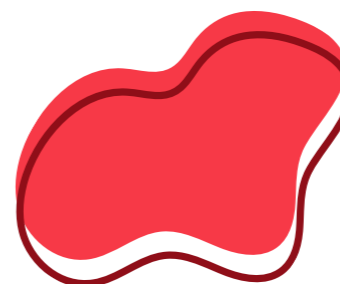
Za konec pa še vprašanje: Bi bil pripravljen pri-spevati tudi uvodni zapis za zgodovino gasilstva v Žabnici?

Seveda, le povej mi, v kakšni obliki naj bo napisan.

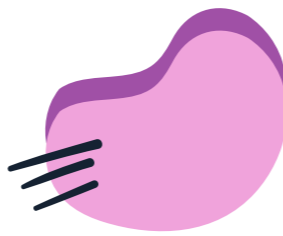
S tem sva uradni del pogovora zaključila. Bilo je prijetno poklepetati z nekom, ki sem ga pred 30 leti tudi sam učil, sicer ne kot učitelj, temveč kot gasilski mentor. Tomu se zahvaljujem, da si je vzela čas za pogovor. Upam, da se bomo še kdaj srečali in obujali spomine na mladost.

Kot že nekajkrat doslej mi je tudi tokrat stik za pogovor priskrbela učiteljica Saša, ki me je pri pogovoru tudi spremljala, za kar se ji lepo zahvaljujem.

Zapisal Jože Frelih

Ohranjamo univerzalne vrednote

Pogovarjal sem se z Brigito Eling B., ki je bila letos na občnem zboru članov Krajevne organizacije Zveze borcev za vrednote NOB Bitnje–Žabnica izvoljena za novo predsednico. Na tem mestu je nasledila dolgoletnega predsednika Janeza Koširja.

Spoštovana predsednica, pred kratkim ste prevzeli vodenje Krajevne organizacije Zveze borcev, ki ohranja tradicijo NOB na območju Bitenj in Žabnice. Zakaj ste se odločili prevzeti to funkcijo?

To vlogo sem prevzela zaradi močne navezanosti na lokalno okolje in spoštovanja do padlih ter umrlih borcev, ki so med letoma 1941 in 1945 prispevali k osvoboditvi tega območja. Bitnje in Žabnica imata bogato zgodovino upora proti okupatorju, zato čutim dolžnost, da ta pomembni del naše zgodovine pomagamo ohraniti tudi za prihodnje generacije.

Kako bi opisali narodnoosvobodilni boj na območju današnje KS Bitnje in KS Žabnica?

Vasi Spodnje, Srednje in Zgornje Bitnje ter Žabnica so bile med vojno aktivno vključene v narodnoosvobodilni boj. Mnogi domačini so podpirali Osvobodilno fronto, se pridružili partizanskim enotam in kljubovali okupatorju. Številna spominska obeležja pričajo o pogumu ljudi, ki so se uprli močnejšemu okupatorju in njegovim sodelavcem. To ni le zgodovina, temveč pomemben del naše lokalne identitete.

Katere spomenike in obeležja NOB imate na tem območju?

V Žabnici stoji osrednji spomenik padlim domačinom, talcem in umrlim v taboriščih. Spominska plošča revolucionarju in organizatorju OF Tonetu Berčiču je nameščena na hiši Dorfarje 7, na hiši Žabnica 42 je spominska plošča ustanovitvi OF, na hiši Žabnica 19 pa spominska plošča pisatelju

Tonetu Šifrerju. Na pokopališču v Žabnici je tudi grobišče padlih partizanov. Spominska plošča ustanovitvi OF stoji tudi na Šutni, na hiši številka 4. V Spodnjih Bitnjah 31 je na mlinu ob Rdeči poti spominska plošča padlima borkama, na hiši Spodnje Bitnje 40 pa spominska plošča Romanu Smoletu - Mišku, borcu VDV. Vsa ta obeležja redno vzdržujemo in skrbimo, da ostajajo dostopna ter ohranjena.

Kako sodelujete z lokalno skupnostjo in drugimi organizacijami?

Dobro sodelujemo s KS Žabnica, Prostovoljnimi gasilskim društvom Žabnica ter Podružnično šolo Žabnica. Skupaj pripravljamo spominske slovesnosti in pohode po poteh NOB. Sodelujemo tudi z Mestno občino Kranj, ZB NOB Kranj ter drugimi občinskimi organizacijami.

Kako ohranjate spomin na NOB med mlajšimi generacijami?

Mlajše generacije vabimo na spominske slovesnosti in pohode po poteh NOB, vendar bo treba storiti še veliko več. Mladi potrebujejo sodobne pristope. Pomembno je sodelovanje s šolami, organizacija obiskov partizanskih spomenikov, priprava razstav ter ogledov predstav in filmov na temo boja proti okupatorju. Mladi morajo razumeti, da je bil NOB eden od temeljev današnje slovenske države.

Katere vrednote NOB so po vašem mnenju danes najpomembnejše?

Spoštovanje človekovega dostojanstva, solidarnost, pogum, odgovornost do skupnosti ter zavračanje nestrpnosti in fašizma. To so univerzalne vrednote, ki ostajajo aktualne tudi danes. Soočeni smo z izzivi, ki zahtevajo državljansko odgovornost in pripravljenost braniti demokracijo. NOB nas uči, da svoboda ni samoumevna.

Kako se soočate z zgodovinskim revizionizmom oziroma poskusi relativizacije NOB?

Z dejstvi, arhivskimi viri in osebnimi zgodbami. Na našem območju še vedno živijo potomci borcev, ki ohranjajo dragocena pričevanja. Poudarjamo resnično zgodovino – NOB je bil boj proti okupatorju, za osvoboditev in človekovo dostojanstvo. Ne povečujemo slepo, a tudi ne dopuščamo izkrivljanja zgodovine. Resnica ostaja naše temeljno vodilo.

Kako ocenjujete odnos lokalnega prebivalstva do tradicije NOB?

Odnos je večinoma spoštljiv. Številne družine na tem območju imajo svojo zgodovino povezano z NOB – njihovi dedje in pradedje so bili borci ali podporniki OF. Ob spominskih dnevih, kot je 1. november, se na slovesnostih zbere veliko ljudi. Čutimo, da ljudje razumejo pomen ohranjanja tega spomina.

Kakšni so vaši cilji za prihodnjih pet let?

Želimo urediti tematske poti in vzpostaviti digitalni arhiv. Velik poudarek pa želim nameniti tudi povečanju članstva, saj bo le tako organizacija ostala živa in dejavna. Ob tej priložnosti vabim vse prebivalce Bitenj, Žabnice in okoliških vasi, da se nam pridružijo pri ohranjanju spomina na NOB. Le skupaj lahko poskrbimo, da ta pomembni del slovenske zgodovine ne bo pozabljen.

Pred časom je KS Žabnica dala pobudo za postavitev osrednjega spomenika na območje pokopališča. Kakšno je vaše stališče do tega predloga?

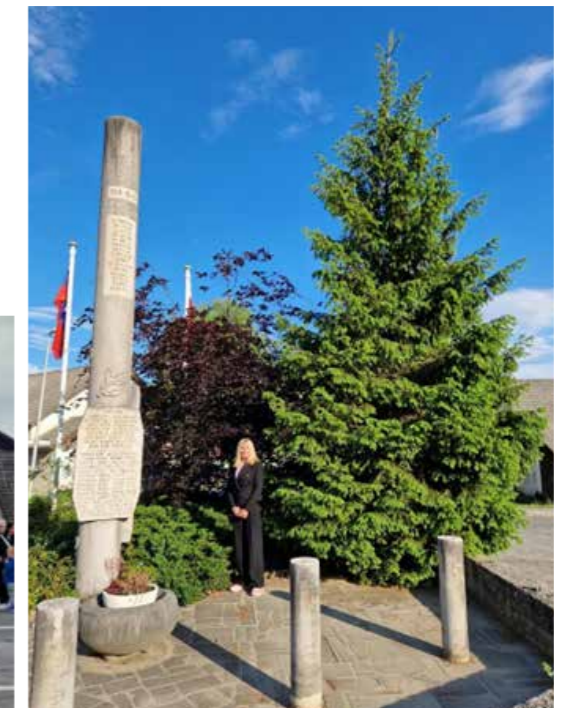
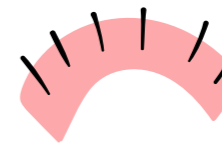
Predlogu ne nasprotujem, vendar je treba pri morebitni predstavitvi upoštevati smernice Zavoda za varstvo kulturne dediščine. Menim, da je nova lokacija primerna, saj bi bil spomenik tam bolj opazen, deležen večje pietete in manj izpostavljen škodljivim vplivom prometa.

Če bi lahko prebivalcem Bitenj in Žabnice poslali eno sporočilo, kaj bi to bilo?

Spomin na NOB ni le zgodovina, ampak naša skupna odgovornost. Naše vasi so bile del velikega gibanja za svobodo in človekovo dostojanstvo. Spoštujemo tiste, ki so se borili za našo prihodnost, tako da skupaj gradimo pravično, solidarno in odprto skupnost. Svoboda je naša vsakodnevna naloga.

Hvala za pogovor in uspešno delo tudi v prihodnje.

Andrej Šifrer

ENOTA VOJAŠKIH VADIŠČ, STRELIŠČ IN POLIGONOV

6. SOBOTA 2026 JUNIJ

VABLJENI

NA DAN ODPRTIH VRAT

Strelišče Crngrob

Predstavitve oborožitve, vozil in opreme

Streljanje z avtomatsko puško FN F2000S.

Vožnja z vojaškimi vozili.

Vojaška malica za obiskovalce.

10.00 – 18.00
PREŽIVITE DAN Z NAMI!

PREDSTAVITEV VOJAŠKE OPREME
OBOROŽITVE IN VOJAŠKIH VOZIL

SLOVENSKA VOJSKA
Glavna vojaška enota

V SLUŽBI DOMOVINE

Kmet

Se zima končuje, že vidi pomladna se roža,
sonce močnejše zemljo poboža.
Kmet pogleduje, kakšno bo vreme,
to je problem in največje je breme.
Lahko mu suša pridelek pobira,
lahko premokro je, se stroj v zemljo udara,
najslabše pa je, če toča mu klesti,
takrat zgodi se, da res ni kaj jesti.

Ker zemlja je suha, na traktor se usede,
pogleda po njivah, kje krompir bo, kje zelje.
Pravi sam sebi: »Tu koruza bo rasla,
tam travnik v bregu je, se živina bo pasla.
Gnoja zdaj na njivo moram dodati,
vse skupaj potem še skrbno preorati.
Še brano zaprežem, da prst poravnam,
morda še umetno gnojilo dodam.«

Na njivo pripravljeno krompir posadi,
za to globoke lehe naredi.
Krompir pač rabi rahlo zemljo,
le tako dosti pridelal ga bo.
Če vreme je toplo, prav kmalu kosi,
travo ležati kak dan pusti.

Vojna - mir

Če svetu mir bi bil dobrina,
a kaj, ko vojna, mir, je v nas,
živet bi v njem bilo milina,
ko daš človeku dober glas.

Dobil takrat boš v sebi mir,
ko dal boš gnev svoj v pozabo,
al' norcem hrana je prepir,
ker skregani so sami s sabo.

Kdor drugim slabo vse želi
in stalno krade njihov mir,
ta duše nikdar ne umiri,
je svet njegov en sam nemir.

Kdor daje sebe nad vse druge,
nekoč bo majhen ta postal,
ostal bo sam, sred' svoje tuge
in redko ga bo kdo pobral.

Lahko jo silira, lahko pa pusti,
da se popolno na tleh posuši.

Kadar pomladi ugodno je vreme,
krompir na njivi prav hitro požene.
Ker kmet ga pokrije, ga zaščiti pred slano,
ko binkošti so, je že dober za hrano.
Takrat ga izkoplje, na trg ga pelje,
na njivo pa isto posadi še zelje.
Ko pa poleti je največja vročina,
žito zori se, da zlata je njiva.
Takrat kmet s skrbjo se ozira v nebo,
boji se, da pridelek toča vzela mu bo.
Če vreme je lepo, hvali boga,
da žito požanje in v kaščo ga da.

Spet košnja se bliža, otava je zrasla,
te včasih je malo, če se suša je pasla,
Če pa je deževje in močni nalivi,
težko vse pospravi, kar je na njivi.
Takrat zgodi se, da tam kaj ostane,
lahko je živina in človek brez hrane.
A upanje kmeta pokonci drži,
ker on zemljo ljubi, na njej se sprosti.
Računa, da vreme bo in lepa jesen,
da klet bo napolnil in bo poln skedenj.

Zrimal Jože Frelih

Podoba njega ni višina.
Poglejte mene, to sem jaz!
Ne!
V skromnih je ljudeh milina,
in tiho slišiš njihov glas.

Napisal Borut Plestenjak

Participativni proračun 2027–2028

**PREDLAGAJ.
ODLOČAJ.
IZBOLJŠAJ
KRANJ.**

IMAŠ IDEJE?

Tvoja ideja lahko spremeni skupnost

Oddaj predlog

1. april–30. junij 2026

KDO LAHKO SODELUJE?
VSI
OBČANI
16+

predlagaj.kranj.si

krpredlagaj@kranj.si

osebno na Mestni občini Kranj

Skupaj razvijajmo javni prostor. Za boljšo skupnost in kakovostnejši vsakdan.

Zdaj je tvoj trenutek, da vplivaš na svoje okolje.

GLASOVANJE JESEN 2026
IZVEDBA 2027–2028

projekti za
VAS in MESTO

MESTNA OBČINA
KRANJ